VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 27. aprīlī*

Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Iepirkuma procedūra — Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Pretendenta ierindošana kaskādes procedūrā — Izslēgšanas pamati — Interešu konflikts — Vienlīdzīga attieksme — Rūpības pienākums — Piešķiršanas kritēriji — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Pienākums norādīt pamatojumu — Ārpuslīgumiskā atbildība — Iespējas zaudēšana

Lieta T-556/11

European Dynamics Luxembourg SA , Etelbruka [*Ettelbrück*] (Luksemburga),

European Dynamics Belgium SA , Brisele (Beļģija),

Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE , Atēnas (Grieķija),

ko sākotnēji pārstāvēja *N. Korogiannakis*, *M. Dermitzakis* un *N. Theologou*, vēlāk – *I. Ampazis* un visbeidzot – *M. Sfyri*, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko sākotnēji pārstāvēja *N. Bambara* un *M. Paolacci* un vēlāk – *M. Bambara*, pārstāvji, kuriem palīdz *P. Wytinck* un *B. Hoorelbeke*, advokāti,

atbildētājs,

par prasību, pirmkārt, atcelt ar 2011. gada 11. augusta vēstuli paziņoto *EUIPO* lēmumu, kurš pieņemts iepirkuma procedūrā AO/029/10 "Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi" un ar kuru noraidīts *European Dynamics Luxembourg* iesniegtais piedāvājums, kā arī citus saistītus šajā pašā procedūrā pieņemtus *EUIPO* lēmumus, tostarp tos, ar kuriem līguma slēgšanas tiesības ir piešķirtas citiem pretendentiem, un, otrkārt, atlīdzināt zaudējumus.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*], tiesneši I. Labucka un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*] (referents),

sekretārs L. Gžegorčiks [*L. Grzegorczyk*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2015. gada 10. jūlija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums [1]

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītājas *European Dynamics Luxembourg SA*, *European Dynamics Belgium SA* un *Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* darbojas informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā un regulāri iesniedz piedāvājumus iepirkuma procedūrās, kuras rīko dažādas Eiropas Savienības iestādes un struktūras, tostarp Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*).

2 Ar 2011. gada 15. janvāra paziņojumu par līgumu *EUIPO Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* papildinājumā (OV 2011/S 10-013995) publicēja uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu iepirkuma procedūrā AO/029/10 "Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi". Piešķiramo līguma slēgšanas tiesību mērķis bija sniegt *EUIPO* informātikas pakalpojumus saistībā ar informācijas sistēmu prototipu izstrādi, analīzi, dizainu, grafisko dizainu, izstrādi, testēšanu un uzstādīšanu, kā arī nodrošināt tehnisko dokumentāciju un apmācību šo sistēmu lietošanā un uzturēšanā.

3 Saskaņā ar paziņojuma par līgumu II.1.4. punktu minētais iepirkums attiecās uz pamatlīgumu, kuru maksimālais ilgums ir septiņi gadi, noslēgšanu ar trim dažādiem informātikas pakalpojumu sniedzējiem. Šajā ziņā minētajā paziņojuma par līgumu punktā, to aplūkojot kopsakarā ar specifikāciju (iepirkuma dokumentu I pielikums) 14.3. punktu, bija precizēts, ka pamatlīgumi ir noslēdzami atsevišķi un atbilstoši tā sauktajai "kaskādes" procedūrai uz sākotnējo trīs gadu periodu ar ikgadējās automātiskās pagarināšanas iespēju uz laiku, kas nepārsniedz četrus gadus. Šis mehānisms nozīmēja, ka, ja pirmajā vietā ierindotais pretendents nespēj sniegt nepieciešamos pakalpojumus, *EUIPO* vēršas pie otrajā vietā ierindotā pretendenta un tā tālāk (skat. specifikāciju 14.2. punktu).

4 Atbilstoši paziņojuma par līgumu IV.2.1. punktam līguma slēgšanas tiesības ir piešķiramas saimnieciski visizdevīgākajam piedāvājumam, proti, piedāvājumam ar vislabāko kvalitātes un cenas attiecību.

[..]

12 Ar 2011. gada 11. augusta vēstuli (turpmāk tekstā – "strīdīgā vēstule") *EUIPO* informēja pirmo prasītāju par iepirkuma procedūras AO/029/10 rezultātiem un tai norādīja, ka ir noraidījis tās piedāvājumu, jo tas nav bijis saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums (turpmāk tekstā – "lēmums par piedāvājuma noraidīšanu"). Šajā vēstulē bija iekļauta arī salīdzinoša tabula, kurā bija norādīts šim piedāvājumam piešķirto punktu skaits, t.i., 84,72, un trīs pretendentiem, kas ieguvuši vislielāko punktu skaitu, piešķirto punktu skaits, proti, "*Informática El Corte Ingles – Altia*" ar 90,58 punktiem, "*Everis-Unisys-Fujitsu*" ar 90,19 punktiem un "konsorcijs *Drasis*" ar 85,65 punktiem.

[..]

14 Ar 2011. gada 26. augusta vēstuli *EUIPO* nosūtīja pirmajai prasītājai izrakstu no novērtējuma ziņojuma, kurā bija iekļauts tās piedāvājuma kvalitātes novērtējums attiecībā uz trijiem kritērijiem, proti, programmatūras uzturēšanas pakalpojumu kvalitāti, komerciālajiem aspektiem un klientu apkalpošanas kvalitāti. Turklāt tas tai paziņoja, pirmkārt, izraudzīto pretendentu nosaukumus, proti, *Informática El Corte Ingles, SA – Altia Consultores, SA Temporary Association* (turpmāk tekstā – "*IECI*"), kas ir pirmajā vietā, *Everis SLU*, *Unisys* un *Fujitsu Technology Solutions* (turpmāk tekstā – "konsorcijs *Unisys*" vai "*Unisys*"), kas ir otrajā vietā, kā arī konsorcijs *Drasis* (*Siemens IT Solutions and Services SA*

1 — Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

(turpmāk tekstā – "*Siemens SA*"), *Siemens IT Solutions and Services SL* (turpmāk tekstā – "*Siemens SL*"), *Intrasoft International SA* un *Indra Sistemas SA*, turpmāk tekstā – "konsorcijs *Drasis*" vai "*Drasis*"), kas ir trešajā vietā, un, otrkārt, nosūtīja divas tabulas, kurās bija norādīts punktu skaits, kādu ir saņēmuši minētie izraudzītie pretendenti un šī pirmā prasītāja attiecīgi par to tehniskajiem un finansiālajiem piedāvājumiem. Runa ir par šādām divām tabulām: Tehnisko piedāvājumu salīdzinošā vērtējuma tabula

Kvalitātes kritēriji	*IECI [..]*	*[Unisys]*	*Dras[i]s*	*European Dynamics*
1. kvalitātes kritērijs	46,81	45,51	51,74	58,21
2. kvalitātes kritērijs	15,00	15,00	15,50	18,00
3. kvalitātes kritērijs	10,15	10,15	10,81	11,69
Kopā	71,96	70,66	78,05	87,90
Kopumā procentos	81,86	80,38	88,78	100,00

	IECI [..]	*[Unisys]*	*Dras[i]s*	*European Dynamics*
Kvalitātes kritēriji (50 %)	81,86	80,38	88,78	100,00
Finansiālais vērtējums (50 %)	99,30	100,00	82,51	69,44
Kopējais punktu skaits	90,58	90,19	85,65	84,72

18 Pirmajai prasītājai adresētajā 2011. gada 15. septembra vēstulē *EUIPO* atsaucās uz strīdīgajā vēstulē un 2011. gada 26. augusta vēstulē ietverto argumentāciju, kuru tas uzskatīja par pietiekamu. Tomēr tas paziņoja, ka ir gatavs sniegt papildu informāciju par finansiālajiem kritērijiem, un nosūtīja šādu salīdzinošo tabulu:

	Kritērijs Nr. 1 (70)	Kritērijs Nr. 2 (30)	Kopējais punktu skaits (100)	Finansiālie punkti
IECI [..]	65,77	19,69	85,45	99,30
[Unisys]	70,00	16,06	86,06	100,00
Drasis [..]	53,47	17,54	71,01	82,52
European Dynamics	29,75	30,00	59,75	69,44

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

21 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 21. oktobrī, prasītājas cēla šo prasību.

22 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 31. janvārī, *EUIPO* saskaņā ar Vispārējās tiesas 1991. gada 2. maija Reglamenta 114. pantu izvirzīja iebildi par nepieņemamību, lūdzot Vispārējo tiesu noraidīt prasību atcelt tiesību aktu un prasību par zaudējumu atlīdzību kā acīmredzami nepieņemamas un piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Savos apsvērumos, kas iesniegti 2012. gada 26. aprīlī, prasītājas lūdza noraidīt minēto iebildi.

23 Ar 2013. gada 12. septembra rīkojumu *European Dynamics Luxembourg* u.c./ITSB (T-556/11, Krājums, EU:T:2013:514) Vispārējā tiesa noraidīja iebildi par nepieņemamību un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu. Tā kā *EUIPO* nav iesniedzis apelācijas sūdzību par minēto rīkojumu, šis rīkojums ir kļuvis galīgs.

24 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tika iekļauts ceturtajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

25 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (ceturtā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu.

[..]

28 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklausīti 2015. gada 10. jūlija tiesas sēdē.

29 Tiesas sēdē prasītājas atteicās no saviem prasījumiem par zaudējumu atlīdzību, izņemot prasījumu par kaitējuma atlīdzināšanu saistībā ar iespējas zaudēšanu, un par to ir izdarīta atzīme tiesas sēdes protokolā.

30 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt lēmumu par piedāvājuma noraidīšanu un visus pārējos saistītos *EUIPO* lēmumus, tostarp lēmumus, ar kuriem attiecīgās līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas pretendentiem, kas ierindoti pirmajā, otrajā un trešajā vietā kaskādes procedūrā (turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie lēmumi");

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt prasītājām kaitējumu EUR 6 750 000 apmērā, kas tām esot nodarīts saistībā ar iespējas zaudēšanu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

31 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt kā nepamatotu;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. *Par prasībām atcelt tiesību aktu*

Pamatu kopsavilkums

32 Savu prasību atcelt tiesību aktu atbalstam prasītājas izvirza trīs pamatus.

33 Pirmais pamats ir par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu atbilstoši Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Vispārējā finanšu regula"), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2006. gada 13. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 1995/2006 (OV L 390, 1. lpp.), 100. panta 2. punktam, jo *EUIPO* sniegtā informācija un paskaidrojumi neesot bijuši pietiekami, lai ļautu prasītājām izprast iemeslus, kuru dēļ līgumslēdzēja iestāde ir pieņēmusi lēmumu par piedāvājuma noraidīšanu.

34 Otrais pamats attiecas uz vairākām acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas saistītas tostarp ar tādu piešķiršanas kritēriju izmantošanu, kuri ir jauni vai nezināmi, ir pretrunā specifikācijām un nav pietiekami izskaidroti iepirkuma procedūras laikā (pamata pirmā daļa), ar kļūdainas finansiālā vērtējuma formulas izmantošanu, kas izraisītu konkurences izkropļojumus (pamata otrā daļa) un ar ko ir manipulējuši izraudzītie pretendenti (pamata trešā daļa), kā arī ar iepirkuma priekšmeta grozījumiem (pamata ceturtā daļa).

35 Trešais pamats attiecas uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, tostarp tāpēc, ka netika izslēgti tie izraudzītie pretendenti, kas bija interešu konflikta situācijā, Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta un 94. un 96. panta un Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību [Vispārējai finanšu regulai] (OV L 357, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Īstenošanas kārtība"), 133.a un 134.b panta pārkāpumu un "labas pārvaldības" principa pārkāpumu.

36 Pēc *EUIPO* atbildes sniegšanas uz Vispārējās tiesas veiktajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem (skat. šā sprieduma 26. un 27. punktu) prasītājas izvirzīja jaunu prasības pamatu par to, ka *EUIPO*, pieņemot *IECI* finansiālo piedāvājumu, lai gan tajā bija iekļauts viens variants un cenu diapazons, esot pārkāpis specifikācijas.

37 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms izskatīt trešo prasības pamatu, kas iedalāms trīs daļās, pēc tam – otro prasības pamatu kopā ar iepriekš 36. punktā minēto jauno pamatu un, visbeidzot, – pirmo prasības pamatu.

Par trešo prasības pamatu – vienlīdzīgas attieksmes principa, Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta un 94. un 96. panta, Īstenošanas kārtības 133.a un 134.b panta un "labas pārvaldības" principa pārkāpumu

Par pirmo pamata daļu, kas attiecas uz interešu konfliktu attiecībā uz konsorciju *Drasis*

38 Pirmajā pamata daļā prasītājas būtībā apgalvo, ka trešā kaskādes procedūrā izraudzītā pretendenta, t.i., konsorcija *Drasis*, sastāvā bija sabiedrība, kas izstrādājusi specifikācijas un līdz ar to bijusi interešu konflikta situācijā Vispārējās finanšu regulas 94. panta a) punkta izpratnē un tās judikatūras izpratnē, saskaņā ar kuru cita starpā persona, kas piedalījusies publiskā iepirkuma sagatavošanas darbos, var būt labvēlīgākā situācijā saistībā ar sava piedāvājuma formulēšanu, pateicoties atbilstošai informācijai, ko tā ieguvusi minēto darbu veikšanas laikā. Turklāt šī persona varētu – pat netīši – ietekmēt minētā publiskā iepirkuma nosacījumus tādējādi, ka tiktu pastiprināts tās konkurētspējas stāvoklis salīdzinājumā ar citiem pretendentiem. Ar būtisku interešu konfliktu, kas raksturīgs trešā izraudzītā pretendenta situācijai, tātad pietiekot, lai izslēgtu tā piedāvājumu no iepirkuma procedūras.

39 Prasītājas precizē, ka, atsakoties tām paziņot to līgumpartneru vai apakšuzņēmēju nosaukumus, kas bija izraudzīto pretendentu konsorciju sastāvā, *EUIPO* ne tikai nav izpildījis savu pienākumu norādīt pamatojumu, bet arī ir mēģinājis novērst iepirkuma procedūrā pieļautās būtiskās nelikumības atklāšanu. Turklāt *EUIPO* neesot pienācīgi izskatījis prasītāju šajā ziņā izvirzītos iebildumus, lai gan daudzu objektīvu un saskanīgu elementu dēļ *EUIPO* esot bijis jāpievērš tam īpaša uzmanība. Tā kā tas neesot veicis pārbaudi par iespējamu kolūziju starp *EUIPO* un sabiedrību, kas izstrādājusi specifikācijas,

EUIPO rīcībā neesot bijuši nekādi pierādījumi, kas tam ļautu ar pienācīgu ticamības pakāpi izslēgt iespēju, ka šī sabiedrība varētu būt mēģinājusi ietekmēt iepirkuma procedūru. Tāpat *EUIPO* esot bijis jāpiemēro Vispārējās finanšu regulas 96. pantā un Īstenošanas kārtības 133.a un 134.b pantā paredzētās sankcijas. Pat ja tiktu uzskatīts, ka novērtējuma komiteja tad, kad tā izvērtēja piedāvājumus, nezināja – kaut arī tas tā nebija – par interešu konflikta situāciju, prasītājas par to esot informējušas *EUIPO* pirms līguma parakstīšanas. Runājot par trešo izraudzīto pretendentu, prasītājas apstrīd, ka *EUIPO* būtu izskatījis attiecīgo juridisko personu situāciju un būtu secinājis, ka nekāds interešu konflikts nepastāv, jo ar kādas no šīm juridiskajām personām paziņojumu vien nepietiek, lai izslēgtu specifikāciju un Vispārējās finanšu regulas pārkāpumu.

40 *EUIPO* iebilst, norādot, ka specifikāciju 13.1. punkts atbilst judikatūrai, saskaņā ar kuru, pirmkārt, iespējamais interešu konflikts var rasties tad, ja pretendents ir piedalījies iepirkuma sagatavošanā, un, otrkārt, šādā gadījumā minētajam pretendentam ir jādod iespēja sniegt paskaidrojumus par iemesliem, kuru dēļ šis iespējamais interešu konflikts konkrētajos lietas apstākļos tam nav sniedzis nepamatotu konkurences priekšrocību. Katrā ziņā interešu konfliktam esot jābūt reālam, nevis hipotētiskam un tā rašanās riska esamība esot jākonstatē, veicot konkrētu pārbaudi attiecībā uz piedāvājumu un pretendenta situāciju. Ar potenciālu interešu konfliktu, kas balstīts uz to, ka apakšuzņēmējs ir piedalījies specifikāciju izstrādē, nepietiekot, lai izslēgtu šo pretendentu. Konkrētajā lietā *EUIPO* esot ņēmis vērā apgalvoto interešu konfliktu. Pēc tam, kad *EUIPO* bija konstatējis, ka *PricewaterhouseCoopers (PWC) Spain* ir konsorcija *Drasis* apakšuzņēmējs, tas nekavējoties esot pieprasījis *Drasis* sniegt paskaidrojumus. Pirmkārt, atbildot uz šo pieprasījumu, *Drasis* esot paskaidrojusi, ka tikai *PWC UK* un *PWC Belgium* piedalījās specifikāciju izstrādē un ka nepastāv nekāda strukturāla saikne starp minētajiem uzņēmumiem, no vienas puses, un *PWC Spain*, no otras puses. Otrkārt, ievērojot konfidencialitātes pienākumus, kas *PWC UK* un *PWC Belgium* bija jāievēro, sniedzot *EUIPO* pakalpojumus saistībā ar specifikāciju izstrādi, šīs divas sabiedrības neesot paziņojušas nekādu nozīmīgu informāciju par šo jautājumu, tostarp citām šīs pašas grupas sabiedrībām. Treškārt, *Drasis* esot precizējusi, ka ir sazinājusies ar *PWC Spain* tikai sešas dienas pirms galīgā piedāvājumu iesniegšanas termiņa un ka tās 2011. gada 15. aprīļa vēstule liecinot, ka šī sabiedrība nebija piedalījusies konsorcija iesniegtā tehniskā piedāvājuma sagatavošanā, izstrādē, tarifu noteikšanā vai apstiprināšanā. Šīs informācijas gaismā *EUIPO* pēc tam esot pārbaudījis, vai *PWC Spain* dalība konsorcijā *Drasis* varētu būt sniegusi šim konsorcijam kādu nepamatotu konkurences priekšrocību salīdzinājumā ar pārējiem pretendentiem, un secinājis, ka tas tā nebija. Tādēļ *EUIPO* uzskata, ka tas ir rīkojies atbilstoši specifikācijām un piemērojamajām tiesību normām un ka tas ir pamatoti secinājis, ka konkrētā gadījuma apstākļos nav nekāda pamata izslēgt konsorciju *Drasis* no iepirkuma procedūras. Visbeidzot, saistībā ar tehniskajiem piešķiršanas kritērijiem pirmās prasītājas piedāvājums esot ieguvis daudz lielāku punktu skaitu nekā konsorcija *Drasis* piedāvājums, kas liecinot par to, ka šis konsorcijs nav saņēmis kādu nepamatotu priekšrocību.

41 Vispārējā tiesa norāda, ka, ņemot vērā *EUIPO* iebildumu rakstā sniegto informāciju, konkrētajā lietā ir skaidrs, ka, pirmkārt, *PWC UK* un *PWC Belgium*, sabiedrības, ko pilnībā kontrolē *PWC International Ltd*, piedalījās iepirkuma procedūras specifikāciju izstrādē un ka, otrkārt, *PWC Spain*, kas ir cits *PWC International* meitasuzņēmums, bija konsorcija *Drasis* – trešā izraudzītā pretendenta – sastāvā. Turklāt no divām 2011. gada 15. aprīļa vēstulēm, ko konsorcijs *Drasis* un *PWC Spain* nosūtījušas *EUIPO* un kuru saturu kā tādu prasītājas nav apstrīdējušas, izriet, ka minētais konsorcijs uzaicināja *PWC Spain* piedalīties iepirkuma procedūrā apakšuzņēmēja statusā tikai sešas dienas pirms galīgā piedāvājumu iesniegšanas termiņa.

42 Līdz ar to vispirms ir jāizvērtē, vai *PWC Spain* un tātad arī konsorcijs *Drasis* bija interešu konflikta situācijā Vispārējās finanšu regulas 94. panta a) punkta, kā arī specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas g) apakšpunkta otra teikuma izpratnē, kā rezultātā varētu tikt konstatēts vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principa pārkāpums.

43 No 2005. gada 3. marta sprieduma *Fabricom* (C-21/03 un C-34/03, Krājums, EU:C:2005:127, 26.–36. punkts) un 2009. gada 19. maija sprieduma *Assitur* (C-538/07, Krājums, EU:C:2009:317, 21.–32. punkts), tos aplūkojot kopsakarā, izriet, ka strukturālo saikņu esamība starp divām sabiedrībām, no kurām viena ir piedalījusies specifikāciju izstrādē un otra ir piedalījusies attiecīgā publiskā iepirkuma procedūrā, principā var radīt šādu interešu konfliktu. Savukārt saskaņā ar minēto judikatūru interešu konflikta risks ir mazāks tad, ja – kā tas ir konkrētajā lietā – sabiedrība vai sabiedrības, kas atbild par specifikāciju izstrādi, pašas neietilpst pretendējošajā konsorcijā, bet ir vienīgi tās uzņēmumu grupas locekles, pie kuras pieder arī sabiedrība, kas ir šī konsorcija locekle.

44 Pat ja tiktu pieņemts, ka šāda situācija var patiešām radīt interešu konfliktu, ir jākonstatē, ka konkrētajā gadījumā *EUIPO* ir pārbaudījis un juridiski pietiekami pierādījis, ka šāds interešu konflikts nevarētu ietekmēt iepirkuma procedūras norisi un tās iznākumu.

45 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka ar kontroles attiecību starp *PWC International* un tās dažādiem meitasuzņēmumiem konstatēšanu vien nepietiek, lai līgumslēdzēja iestāde varētu automātiski izslēgt vienu no šīm sabiedrībām no iepirkuma procedūras, nepārbaudot, vai šādām attiecībām ir bijusi konkrēta ietekme uz tās rīcību šajā procedūrā (šajā ziņā skat. spriedumu *Assitur*, minēts 43.punktā, EU:C:2009:317, 32. punkts). Tas vēl jo vairāk attiecas uz konstatējumu, ka dažus sagatavošanas darbus ir veikusi sabiedrība, kura pieder pie uzņēmumu grupas, no kuras cita sabiedrība – kā piedāvājumu iesniegušā konsorcija locekle – ir piedalījusies iepirkuma procedūrā; šai pēdējai sabiedrībai ir jādod iespēja pierādīt, ka šī situācija nerada nekādus riskus attiecībā uz konkurenci starp pretendentiem (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumus *Fabricom*, minēts 43. punktā, EU:C:2005:127, 33.–36. punkts, un 2013. gada 20. marts, *Nexans France*/*Entreprise commune Fusion for Energy*, T-415/10, Krājums, EU:T:2013:141, 116. punkts).

46 Turpretim interešu konflikta esamība nosaka līgumslēdzējai iestādei pienākumu izslēgt attiecīgo pretendentu, kad šāds lēmums ir vienīgais iespējamais līdzeklis, lai nepieļautu vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principu, kas jāievēro visās publiskā iepirkuma procedūrās, pārkāpumu (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumus *Assitur*, minēts 43. punktā, EU:C:2009:317, 21. punkts, un 2009. gada 23. decembris, *Serrantoni* un *Consorzio stabile edili*, C-376/08, Krājums, EU:C:2009:808, 31. punkts), proti, ja neeksistē kāds mazāk ierobežojošs pasākums, lai nodrošinātu minēto principu ievērošanu (šajā ziņā skat. spriedumu *Nexans France*/*Entreprise commune Fusion for Energy*, minēts 45. punktā, EU:T:2013:141, 117. punkts un tajā minētā judikatūra). Ir jāprecizē, ka interešu konflikts vai interešu pārklāšanās – jau paši par sevi un objektīvi – ir uzskatāmi par būtisku traucējumu vai nopietnu anomāliju un ka, lai to tā kvalificētu, nav nepieciešams ņemt vērā ieinteresēto personu nodomus un to labticību vai ļaunticību (šajā ziņā skat. spriedumus, 1999. gada 15. jūnijs, *Ismeri Europa*/Revīzijas palāta, T-277/97, Krājums, EU:T:1999:124, 123. punkts; *Nexans France*/*Entreprise commune Fusion for Energy*, minēts 45. punktā, EU:T:2013:141, 115. punkts, un 2014. gada 11. jūnijs, *Communicaid Group* /Komisija, T-4/13, EU:T:2014:437, 53. punkts).

47 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2011. gada 11. aprīlī, t.i., vienu mēnesi pirms iesniegšanas termiņa beigām un četrus mēnešus pirms lēmuma par piešķiršanu pieņemšanas, *EUIPO* skaidri pieprasīja konsorcijam *Drasis* sniegt paskaidrojumus par *PWC* grupas sabiedrību situāciju, lai pārbaudītu iespējamā interešu konflikta esamību, un ka uz šo pieprasījumu minētais konsorcijs un *PWC Spain* atbildēja 2011. gada 15. aprīlī ar divām būtībā identiskām vēstulēm. No šīm vēstulēm cita starpā izriet, ka konsorcijs *Drasis* bija aicinājis *PWC Spain* piedalīties iepirkuma procedūrā apakšuzņēmēja statusā tikai sešas dienas pirms iesniegšanas termiņa beigām. Papildus faktam, ka *PWC UK*, *PWC Belgium* un *PWC Spain* ir "māsasuzņēmumi", kas pieder pie vienas un tās pašas grupas, prasītājas nav izvirzījušas nekādus pamatus, kas liktu apšaubīt minētā apgalvojuma patiesumu, un līdz ar to līgumslēdzēja iestāde likumīgi varēja to uzskatīt par būtisku netiešu pierādījumu par to, ka iespējamais interešu konflikts neietekmētu iepirkuma procedūru. Proti, pat neatkarīgi no konfidencialitātes pienākumiem, uz kuriem atsaukušies konsorcijs *Drasis*, *PWC Spain* un, visbeidzot, *EUIPO* un kuri aizliedz apmainīties ar konfidenciālu informāciju starp *PWC* grupas "māsasuzņēmumiem", šķiet maz ticams, ka īsajā sešu dienu periodā *PWC Spain* būtu varējusi savākt no *PWC UK* un *PWC Belgium* lietderīgas konfidenciālas

ziņas, kas būtu specifikāciju formulējuma pamatā, un ka, pateicoties minētajām ziņām, tā būtu varējusi lietderīgi grozīt minētā konsorcija piedāvājumu, lai uzlabotu tās izredzes uz sekmīgu rezultātu. Šajos apstākļos tāpat ir maz ticams, ka specifikāciju izstrādes laikā, proti, ilgi pirms lēmuma pieņemšanas par to, ka *PWC Spain* piedalīsies kā konsorcija *Drasis* locekle, *PWC UK* un *PWC Belgium* būtu varējušas formulēt attiecīgā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijus tā, lai nostādītu šo konsorciju labvēlīgākā situācijā iepirkuma procedūrā.

48 Turklāt no specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas g) apakšpunkta otrā teikuma izriet, ka būtu uzskatāms, ka pastāv interešu konflikts, tostarp gadījumā, ja "galvenā pretendenta apakšuzņēmējs, kurš piedalījies iepirkuma procedūras [..] sagatavošanā, nespēj pierādīt, ka tā piedāvājums nevar izkropļot konkurenci, t.i., ka tas nerada risku konkurencei". Taču, kā to norāda *EUIPO*, nepastāvot pierādījumiem par pretējo, apstāklis, ka konsorcija *Drasis* piedāvājums attiecībā uz tā tehnisko kvalitāti ir ieguvis daudz mazāku punktu skaitu nekā pirmās prasītājas piedāvājums, kurš šajā ziņā saņēmis labākas atzīmes (skat. šā sprieduma 14. punktu), pats par sevi liecina, ka netiešas strukturālās saiknes starp *PWC Spain*, no vienas puses, un *PWC UK* un *PWC Belgium*, kuras bija atbildīgas tieši par specifikāciju tehniskās daļas sagatavošanu, no otras puses, vai minēto sabiedrību rīcība nav ietekmējušas konkurenci starp pretendentiem, it īpaši, par sliktu pirmajai prasītājai. Turklāt no tā ir secināms, ka konkrētajā gadījumā *EUIPO* ir veicis pietiekamu pārbaudi par atbilstošajiem faktiem, kas tādējādi tam ļāva konstatēt, ka iespējamais interešu konflikts neietekmē iepirkuma procedūras norisi un tās iznākumu.

49 Līdz ar to prasītājas nav sniegušas juridiski pietiekamus pierādījumus par to, ka iespējamais interešu konflikts, ko radītu netiešas strukturālās saiknes starp *PWC Spain*, *PWC UK* un *PWC Belgium*, varētu ietekmēt iepirkuma procedūru šā sprieduma 42. punktā minētās judikatūras izpratnē.

50 Tādēļ ir jānoraida pamata pirmā daļa, nepastāvot vajadzībai galīgi noskaidrot, vai konkrētajā gadījumā patiešām pastāv interešu konflikts Vispārējās finanšu regulas 94. panta a) punkta un specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas g) apakšpunkta otrā teikuma izpratnē.

Par otro pamata daļu, kas attiecas uz interešu konflikta esamību attiecībā uz konsorciju *Unisys*

51 Otrajā pamata daļā prasītājas apgalvo, ka, ievērojot specifikāciju 13.1. punktu, otrajam kaskādes procedūrā izraudzītajam pretendentam, t.i., konsorcijam *Unisys*, pamatlīguma piešķiršanas tiesības nebija jāpiešķir, jo tas esot bijis pirmā līgumslēdzēja puse atbilstoši pamatlīgumam AO/021/10 "Ārējie pakalpojumi attiecībā uz programmu un projektu vadīšanu un tehniskām konsultācijām informācijas tehnoloģiju jomā", kuri būtu sniedzami par labu *EUIPO*. Līdz ar to konsorcijs *Unisys* esot bijis interešu konflikta situācijā, kas aizliegta ar Vispārējās finanšu regulas 94. pantu, un tas esot bijis jāizslēdz no iepirkuma procedūras pirms tā piedāvājuma izvērtēšanas. Proti, ja vien tas netiktu atbrīvots no savām līgumsaistībām saskaņā ar pamatlīgumu AO/021/10, tam nevarētu tikt piešķirtas līguma slēgšanas tiesības atbilstoši pamatlīgumam AO/029/10. Kamēr šis pēdējais pamatlīgums attiecoties uz *EUIPO* informātikas lietotņu projektēšanu un izstrādi, pamatlīgums AO/021/10 attiecoties uz ar to saistīto projektu vadīšanu un tehniskām konsultācijām un tātad uz pakalpojumiem, ko sniedz līgumslēdzējs atbilstoši pamatlīgumam AO/029/10, kas nozīmējot tiešu konfliktu starp tajos paredzētajiem attiecīgajiem uzdevumiem. Citiem vārdiem sakot, līgumslēdzējam atbilstoši pamatlīgumam AO/021/10 būtu jāpiedalās tādu specifikāciju izstrādē un tādu līgumu izpildes kontrolē, ko īstenotu līgumslēdzējs atbilstoši pamatlīgumam AO/029/10. Visbeidzot, *EUIPO* neesot veicis pietiekamu pārbaudi attiecībā uz šo iespējamo interešu konfliktu. Prasītājas apstrīd apgalvojumu, ka šajos apstākļos pirmās prasītājas piedāvājums arī būtu noraidāms, jo iepirkuma procedūras AO/029/10 iznākumā tai neesot bijušas piešķirtas nekādas līguma slēgšanas tiesības. Gadījumā, ja minētā prasītāja būtu kļuvusi par līgumslēdzēju pusi saistībā ar minēto procedūru, interešu konflikts tātad būtu bijis jānovērš pirms līguma parakstīšanas.

52 *EUIPO*, pirmkārt, apgalvo, ka pamata otrā daļa ir vai nu nepieņemama, vai arī neiedarbīga intereses neesamības dēļ. Tā kā pirmā prasītāja esot tikusi ierindota trešajā vietā kaskādes procedūrā iepirkuma procedūrā AO/021/10 un tātad kļuvusi par līgumslēdzēju atbilstoši attiecīgajam pamatlīgumam, tā esot bijusi tādā pašā situācijā kā konsorcijs *Unisys*. Ja šī pamata daļa būtu jāapmierina, no tā izrietētu, pirmām kārtām, ka arī pirmā prasītāja būtu jāizslēdz no iepirkuma procedūras AO/029/10 un, otrām kārtām, ka prasības priekšmets pilnībā izzustu, jo līdz ar pirmās prasītājas izslēgšanu tā vairs nevarētu iegūt attiecīgās līguma slēgšanas tiesības.

53 Otrkārt, *EUIPO* apstrīd otrās pamata daļas pamatotību. Datumā, kas bija noteikts kā piedāvājuma iesniegšanas termiņš iepirkuma procedūrā AO/029/10, t.i., 2011. gada 11. martā, iepirkuma procedūra AO/021/10 joprojām turpinājās un neviena līguma slēgšanas tiesības vēl nebija piešķirtas minētajā procedūrā. Līdz ar to neesot bijis iespējams saņemt kādu nepamatotu priekšrocību no zināšanām, kas tiktu gūtas, izpildot no šīs pēdējās procedūras izrietošus līgumus. Turklāt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas stadijā iepirkuma procedūrā AO/029/10, kas esot vienīgais šīs tiesvedības priekšmets, potenciālajiem interešu konfliktiem, kas varētu rasties, izpildot konkrētus līgumus saistībā ar pamatlīgumu AO/021/10, neesot bijusi nozīme. Tātad, tā kā nepastāvēja potenciāls interešu konflikts un līdz ar to arī izslēgšanas pamats, novērtējuma komiteja esot pamatoti pieņēmusi izskatīšanai pirmās prasītājas piedāvājumu un konsorcija *Unisys* piedāvājumu. Visbeidzot, *EUIPO* apstrīd apgalvojumu, ka līgumslēdzējam atbilstoši pamatlīgumam AO/021/10 būtu jākontrolē darbi, kas veicami saskaņā ar līgumiem, ar kuriem tiek īstenots pamatlīgums AO/029/10.

54 Vispārējā tiesa atgādina, ka konkrētajā lietā nav strīda par to, ka otrais iepirkuma procedūrā AO/029/10 izraudzītais pretendents, t.i., konsorcijs *Unisys*, ir pirmais izraudzītais pretendents un līgumslēdzējs atbilstoši pamatlīgumam AO/021/10, kas attiecas uz iepirkumu ar nosaukumu "Ārējie pakalpojumi attiecībā uz programmu un projektu vadīšanu un tehniskām konsultācijām informācijas tehnoloģiju jomā". Saskaņā ar pēdējo minēto pamatlīgumu līgumslēdzējs ir atbildīgs par to, lai sniegtu *EUIPO* ārējos pakalpojumus attiecībā uz programmu un projektu vadīšanu informācijas tehnoloģiju jomā, kā arī tehniskām konsultācijām saistībā ar visa veida informācijas sistēmām un visās tehnoloģiju jomās. Savukārt iepirkuma procedūra AO/029/10, kas ir šīs tiesvedības priekšmets, attiecas uz iepirkumu ar nosaukumu "Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi", paredzot sniegt *EUIPO* informātikas pakalpojumus saistībā ar informācijas sistēmu prototipu izstrādi, analīzi, dizainu, grafisko dizainu, izstrādi, testēšanu un uzstādīšanu, kā arī nodrošināt tehnisko dokumentāciju un apmācību šo sistēmu lietošanā un uzturēšanā.

55 Šajā ziņā *EUIPO* nav izdevies atspēkot prasītāju argumentu, saskaņā ar kuru no iepriekš minētā izrietot, ka konsorcijam *Unisys* kā pirmajam izraudzītajam pretendentam un līgumslēdzējam atbilstoši pamatlīgumam AO/021/10, kā arī ārējam informātikas vadītājam cita starpā būtu jāuzrauga pakalpojumi, ko sniedz pirmais līgumslēdzējs atbilstoši pamatlīgumam AO/029/10, un tātad, attiecīgā gadījumā, paša sniegtie pakalpojumi, ja tas tiktu uzaicināts veikt attiecīgās darbības kā otrais līgumslēdzējs kaskādes procedūrā. Šāda situācija varētu ietilpt tās izslēgšanas klauzulas piemērošanas jomā, kas paredzēta specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas g) apakšpunkta pirmajā teikumā, saskaņā ar kuru "interešu konflikts pastāv tostarp tad, ja pretendents [..] ir noslēdzis ar *EUIPO* spēkā esošu līgumu, kura priekšmets ir tādas programmatūras kvalitātes vai tādu ar programmatūras izstrādi un uzturēšanas pakalpojumiem saistīto projektu/programmu vadības kontroles uzdevumu veikšana, kas būtu jāīsteno izraudzītajam pretendentam [..], ja vien šis pretendents [..] nespēj pierādīt, ka tā piedāvājums nerada šādu interešu konfliktu". Proti, ņemot vērā tā formulējumu, ir secināms, ka līgumslēdzēja iestāde šo izslēgšanas klauzulu ir paredzējusi tieši tālab, lai novērstu, ka iepirkuma procedūrā AO/021/10 izraudzītais pretendents varētu kļūt arī par iepirkuma procedūrā AO/029/10 izraudzīto pretendentu.

56 Tomēr, nepastāvot nepieciešamībai lemt par šīs pamata daļas pieņemamību vai iedarbīgumu, ir jākonstatē, ka tā katrā ziņā nevar tikt apmierināta pēc būtības.

57 Kā pamatoti norāda *EUIPO*, brīdī, kad beidzās piedāvājumu iesniegšanas termiņš iepirkuma procedūrā AO/029/10, t.i., 2011. gada 11. martā, iepirkuma procedūra AO/021/10 joprojām turpinājās, neviena līguma slēgšanas tiesības vēl nebija piešķirtas un neviens līgums vēl nebija parakstīts minētajā procedūrā. Tādējādi, tā kā šajā posmā starp konsorciju *Unisys* un *EUIPO* vēl nepastāvēja "spēkā esošs līgums" specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas g) apakšpunkta pirmā teikuma izpratnē, šī izslēgšanas klauzula vēl nevarēja tikt piemērota un katrā ziņā apgalvotais interešu konflikts vēl bija nenoteikts un hipotētisks (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 18. aprīlis, *Deloitte Business Advisory*/Komisija, T-195/05, Krājums, EU:T:2007:107, 67. un 69. punkts). Šajā saistībā turklāt ir jāatgādina, ka šā sprieduma 42. punktā minētajā judikatūrā tiek prasīts, lai apgalvotais interešu konflikts ietekmētu iepirkuma procedūras norisi vai iznākumu. Taču, ņemot vērā abu iepirkuma procedūru pārklāšanos laikā, nav iespējams secināt, ka konkrētajā gadījumā konsorcijs *Unisys* būtu varējis gūt kādu priekšrocību no apstākļa, ka nākotnē tas kļūtu par otro izraudzīto pretendentu iepirkuma procedūrā AO/021/10.

58 Turklāt, līdzīgi *EUIPO* minētajam, ir jānorāda, ka prasītāju izvirzītie iebildumi galvenokārt attiecas uz potenciālajām interešu konflikta situācijām, kas varētu rasties tikai uz pamatlīgumu AO/021/10 un AO/029/10 pamata piešķiramo konkrēto līgumu īstenošanas gaitā, proti, vēlākā posmā pēc šajā tiesvedībā aplūkotā lēmuma noraidīt piedāvājumu pieņemšanas. Šī paša iemesla dēļ loģiski nevar tikt apgalvots, ka šāds interešu konflikts varētu kaut kādā veidā ietekmēt iepirkuma procedūras AO/029/10 norisi vai iznākumu, ka tas varētu izkropļot konkurenci starp pretendentiem vai ka tas varētu sniegt konsorcijam *Unisys* kādu priekšrocību salīdzinājumā ar pirmo prasītāju.

59 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, prasītājām tāpat nav pamata pārmest *EUIPO*, ka tas neesot veicis pienācīgu pārbaudi par iespējamā interešu konflikta esamību attiecībā uz konsorciju *Unisys*. Tomēr līgumslēdzējai iestādei katrā ziņā ir pienākums un iespēja izmeklēt un novērst šāda interešu konflikta rašanos tādu konkrētu līgumu īstenošanā, kas attiecas uz pamatlīgumu AO/029/10, kurā pirmais izraudzītais pretendents ir *IECI*, nevis konsorcijs *Unisys*.

60 Šajos apstākļos šī pamata daļa katrā ziņā ir jānoraida kā nepamatota.

Par trešo pamata daļu – par konsorcija *Drasis* dalību nelikumīgās darbībās

61 Trešajā pamata daļā prasītājas vispirms būtībā norāda, ka attiecībā uz "Siemens" kā konsorcija *Drasis*, kas ir trešais izraudzītais pretendents kaskādes procedūrā, locekli esot bijis jāpiemēro Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta b) un e) apakšpunktā paredzētais izslēgšanas pamats, jo izrādījies, ka tā bija iesaistīta lietā par krāpšanu, korupciju un kukuļošanu. "Siemens" ne tikai esot tikusi apsūdzēta Vācijā, bet arī publiski esot atzinusi, ka bija iesaistījusies šādās nelikumīgās darbībās, lai iegūtu publisko līgumu slēgšanas tiesības, tostarp Savienībā. Piemēram, tā esot piekritusi samaksāt naudas sodus 395 miljonu euro apmērā Vācijas iestādēm un 800 miljonu ASV dolāru (USD) apmērā ASV iestādēm, lai panāktu lietu izbeigšanu. Līdz ar to "Siemens" esot bijusi jāizslēdz no iepirkuma procedūras atbilstoši Vispārējās finanšu regulas 93. un 94. pantam un Īstenošanas kārtības 133.a un 134.b pantam. Apstāklis, ka "Siemens" ir atzinusi savu atbildību, tostarp noslēdzot izlīgumus, esot pietiekams pamats, lai neapšaubāmi konstatētu tās vainu, un galīgais tiesas nolēmums nav nepieciešams, lai tiktu uzlikta sankcija un lai tiktu pieņemts lēmums par izslēgšanu no iepirkuma procedūras saskaņā ar Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta b) un e) apakšpunktu. Katrā ziņā *EUIPO* neesot izpildījis savu pienākumu pienācīgi izskatīt jautājumu par "Siemens" iesaistīšanos šādās nelikumīgās darbībās un tādējādi esot pārkāpis pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principus.

62 *EUIPO* iebilst, būtībā norādot, ka nebūt nav bijis iemesls izslēgt konsorciju *Drasis*, jo tā locekles – *Siemens SA* un *Siemens SL* – nekad nav bijušas notiesātas par krāpšanu vai korupciju. Iepirkuma procedūras ietvaros *Siemens SA* esot iesniegusi svinīgu paziņojumu, apstiprinot sprieduma vai jebkāda cita notiekoša kriminālprocesa neesamību saistībā ar apsūdzību krāpšanā vai korupcijā. Šis paziņojums

bija paredzēts, lai aizstātu "nesen izdotu izrakstu no sodāmības reģistra" vai "līdzvērtīgu dokumentu, ko izsniegušas kompetentās iestādes", kas atbilstoši specifikācijām un Īstenošanas kārtības 134. panta 3. punktam ir jāiesniedz vienīgi izraudzītajiem pretendentiem vismaz piecpadsmit dienas pirms līguma parakstīšanas. Turklāt *EUIPO* neesot bijis nekāda iemesla neakceptēt šo svinīgo paziņojumu, jo saskaņā ar specifikācijas noteikumiem šis paziņojums bija prasīts tostarp kā pietiekams pierādījums tam, ka pretendents neatrodas kādā no izslēgšanas situācijām atbilstoši Vispārējās finanšu regulas 93. pantam. Tāpat *EUIPO* nepiekrīt apgalvojumam, ka tas nebija ņēmis vērā attiecīgos pārmetumus. Atbildot uz *EUIPO* konkrēti šajā sakarā formulētu pieprasījumu sniegt paskaidrojumus, *Siemens SA* apstiprināja, ka šie pārmetumi ir pilnībā nepamatoti, un, lai to apliecinātu, iesniedza valsts kompetento iestāžu izdoto oficiālo dokumentu.

63 Tiesas sēdē pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija uzdevusi mutvārdu jautājumu par to, kādas sekas ir secināmas no 2013. gada 15. oktobra sprieduma *Evropaïki Dynamiki*/Komisija (T-474/10, EU:T:2013:528, 37.–57. punkts), prasītājas atsauca savus argumentus, saskaņā ar kuriem *Siemens AG* (turpmāk tekstā – "*Siemens AG*") iespējamā iesaistīšanās nelikumīgās darbības esot attiecināma uz sabiedrībām *Siemens SA* un *Siemens SL*, kas ir konsorcija *Drasis* locekles, tādēļ vien, ka *Siemens AG* sākotnēji tās netieši kontrolēja; vēlāk, 2011. gada 1. jūlijā, šīs sabiedrības pārpirkusi *Atos SA*, šim uzņēmumam, kā tas izriet no dokumentiem, kurus *EUIPO* iesniedzis atbilstoši 2015. gada 27. marta rīkojumam par pierādījumu savākšanu (skat. šā sprieduma 26. punktu), iegādājoties sabiedrības, kuru tā bija kontrolējusi tieši, proti, *Siemens IT Solutions and Services GmbH*, visas kapitāldaļas. Šo argumentu atsaukšana tika ierakstīta tiesas sēdes protokolā.

64 Tomēr, it īpaši ņemot vērā strukturālās saiknes ar *Siemens AG*, kuras pastāvēja pirms 2011. gada 1. jūlija, rodas jautājums par to, vai konkrētajā gadījumā līgumslēdzēja iestāde ar pienācīgu rūpību ir pārbaudījusi, vai attiecībā uz sabiedrībām *Siemens SA* un *Siemens SL* un tātad arī konsorciju *Drasis* būtu bijuši jāpiemēro izslēgšanas pamati, kas paredzēti Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta b) un e) apakšpunktā, tos aplūkojot kopsakarā ar specifikāciju 13.1. punkta trešo un ceturto daļu (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2005. gada 17. marts, *AFCon Management Consultants* u.c./Komisija, T-160/03, Krājums, EU:T:2005:107, 79. un 90. punkts).

65 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punktu ir paredzēts:

"Kandidātus vai pretendentus izslēdz no dalības iepirkuma procedūrās, ja:

[..]

b) tie ar spēkā stājušos tiesas spriedumu notiesāti par pārkāpumu saistībā ar to profesionālo darbību;

c) tie ir vainīgi smagā pārkāpumā saistībā ar profesionālo darbību, kurš pierādīts ar jebkādiem līdzekļiem, ko līgumslēdzējas iestādes var pieņemt [pamatot];

d) tie nav izpildījuši saistības attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksām vai nodokļu nomaksu saskaņā ar tās valsts tiesību normām, kurā tie izveidoti, vai līgumslēdzējas iestādes valsts tiesību normām, vai arī tās valsts tiesību normām, kur paredzēta līguma izpilde;

e) attiecībā uz tiem pieņemts spēkā stājies tiesas spriedums par krāpšanu, korupciju, līdzdalību noziedzīgā grupējumā vai citādu nelikumīgu darbību, kas kaitē Kopienu finanšu interesēm;

f) uz tiem pašlaik attiecas 96. panta 1. punktā minēta administratīvā sankcija."

66 Saskaņā ar Vispārējās finanšu regulas 94. pantu ir paredzēts:

"Līguma slēgšanas tiesības nepiešķir kandidātiem vai pretendentiem, kas, norisinoties iepirkuma procedūrai attiecībā uz minēto līgumu:

[..]

c) attiecībā uz šo iepirkuma procedūru ir situācijā, kad uz viņiem attiecas kāds no 93. panta 1. punktā minētajiem izslēgšanas gadījumiem."

67 Turklāt ir jāatgādina, ka atbilstoši Īstenošanas kārtības 134. panta 1. punktam un specifikāciju 13.1. punkta otrajai un trešajai daļai (skat. šā sprieduma 16. punktu) *Siemens SA* līdz ar konsorcija *Drasis* piedāvājuma iesniegšanu iesniedza tā saukto veidlapu "4. pielikums", kura bija atbilstoši parakstīta un datēta, kuru apliecinājis Beļģijas notārs un kurā bija ietverts šīs sabiedrības vadītāju svinīgs paziņojums, ar ko bija apstiprināts, ka attiecībā uz to nepastāv nekāds izslēgšanas pamats Vispārējās finanšu regulas 93. un 94. panta izpratnē. Tomēr *EUIPO* tiesvedības laikā nav iesniedzis līdzīgu veidlapu, ko būtu sagatavojusi *Siemens SL*.

68 Turklāt, ņemot vērā apgalvojumus par to, ka *Siemens AG* un noteikti tās ārvalstu meitasuzņēmumi ir bijuši iesaistīti kukuļošanas lietās, kurās tikuši pieņemti civiltiesiski vai krimināltiesiski lēmumi, *EUIPO* 2011. gada 25. jūlijā nosūtīja konsorcijam *Drasis* pieprasījumu sniegt paskaidrojumus, tostarp par saiknēm starp *Siemens AG*, no vienas puses, un *Siemens SA* un *Siemens SL*, no otras puses, un lūdza konsorciju sniegt pierādījumus tam, ka *Siemens AG* un tās vadības locekļi nav kādā no Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā aprakstītajām situācijām.

69 Atbildot uz šo pieprasījumu, konsorcijs *Drasis* ar 2011. gada 3. augusta vēstuli informēja *EUIPO* cita starpā par to, ka *Atos* ir pārpircis *Siemens SA* un *Siemens SL* (skat. šā sprieduma 63. punktu), un iesniedza nesen izdotās apliecības, kas liecina, ka *Siemens AG* nav kādā no Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta d) apakšpunktā aprakstītajām situācijām, kā arī agrāku saraksti ar Komisiju saistībā ar līdzīgām Komisijas izteiktām bažām, kas apliecina, ka uz minēto konsorciju neattiecas Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta b), c) vai e) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā vai Īstenošanas kārtības 134. panta 4. punktā paredzētie izslēgšanas pamati.

70 Visbeidzot, konsorcijs *Drasis* ieguva attiecīgā līguma slēgšanas tiesības kā trešais izraudzītais pretendents kaskādes procedūrā un parakstīja ar *EUIPO* pamatlīgumu, un tiesas sēdē *EUIPO* to apstiprināja.

71 Taču saskaņā ar Īstenošanas kārtības 134. panta 3. punkta pirmo daļu ir paredzēts, ka iepirkuma procedūras beigās, proti, pirms līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas, izraudzītais pretendents iesniedz "nesen izdotu izrakstu no sodāmības reģistra vai, ja tāda nav, tad nesen izdotu līdzvērtīgu dokumentu, ko izsniegušas izcelsmes valsts tiesu vai administratīvās iestādes", lai pierādītu, ka nav iestājies neviens no izslēgšanas pamatiem Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta a), b) vai e) apakšpunkta izpratnē. Turklāt šīs pašas regulas 93. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajā gadījumā līgumslēdzēja iestāde par pietiekamu pierādījumu uzskata "nesen izdotu apliecību, ko izsniegusi kompetenta iestāde attiecīgajā valstī". Visbeidzot, saskaņā ar Īstenošanas kārtības 134. panta 3. punkta otro daļu tikai tad, "ja [šī panta pirmajā] daļā minētais dokuments vai apliecība nav izsniegta attiecīgajā valstī, un attiecībā uz citiem [Vispārējās] finanšu regulas 93. pantā minētajiem izslēgšanas gadījumiem, to var aizstāt ar paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu, vai, ja tāda nav, tad ar svinīgu paziņojumu, ko ieinteresētā puse sniedz tiesu iestādei vai administratīvai iestādei, notāram vai kvalificētai profesionālai struktūrai savā izcelsmes valstī".

72 Atbilstoši šīm prasībām specifikāciju 13.1. punkta ceturtajā daļā (skat. šā sprieduma 16. punktu) ir tostarp paredzēts, ka "iepirkuma procedūras beigās pretendents, kuram piešķiramas līguma slēgšanas tiesības, ir pienākums – lai tas netiktu izslēgts no iepirkuma procedūras – pierādīt, ka tas nav kādā no

iepriekš minētajām situācijām". Termiņš prasīto pierādījumu iesniegšanai ir piecpadsmit dienas pirms līguma parakstīšanas. Attiecībā uz specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas a), b) un e) apakšpunktā minētajiem izslēgšanas pamatiem šiem pierādījumiem ir jābūt "atbilstošam izrakstam vai izrakstiem no sodāmības reģistra vai, ja tāda nav, tad līdzvērtīgam dokumentam, ko izsniegusi tiesu vai administratīvā iestāde" pretendenta reģistrācijas valstī (specifikāciju 13.1. punkta ceturtās daļas pirmais ievilkums). Visbeidzot tur ir norādīts, ka saistībā ar specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas c), f), g) un h) apakšpunktā minētajiem izslēgšanas pamatiem "der" "4. pielikums", t.i., veidlapa, kurā ietverts svinīgais paziņojums (specifikāciju 13.1. punkta ceturtās daļas trešais ievilkums).

73 Tomēr ir jākonstatē, ka, neraugoties uz šā sprieduma 71. un 72. punktā minētajiem pienākumiem, pat pēc tam, kad tiesas sēdē Vispārējā tiesa bija skaidri uzdevusi šajā ziņā mutvārdu jautājumu, *EUIPO* nedz apgalvoja, ka tas bija pieprasījis konsorcijam *Drasis* un tā locekļiem, tostarp *Siemens SA* un *Siemens SL*, iesniegt nesen izdotu izrakstu no sodāmības reģistra, nedz norādīja, ka šāds dokuments nevarēja tikt izdots valstīs, kurās šīs pēdējās minētās sabiedrības ir reģistrētas, proti, Beļģijā un Spānijā. Šajos apstākļos atbilstoši Īstenošanas kārtības 134. panta 3. punkta otrajai daļai šie pierādījumi nevarēja tikt aizstāti ar paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu, vai svinīgu paziņojumu, kas tostarp sagatavots pie izcelsmes valsts notāra. Turklāt *Siemens SA* svinīgo paziņojumu, kas ticis iesniegts kopā ar konsorcija *Drasis* piedāvājumu, ir apliecinājis Beļģijas notārs, bet *EUIPO* tiesvedības laikā nav iesniedzis līdzīgu *Siemens SL* paziņojumu, ko attiecīgā gadījumā būtu apstiprinājis Spānijas notārs.

74 Katrā ziņā konkrētajā gadījumā atbilstoši specifikāciju 13.1. punkta ceturtās daļas trešajam ievilkumam līgumslēdzēja iestāde šādu svinīgu paziņojumu var akceptēt tikai tālab, lai pierādītu, ka nepastāv citi izslēgšanas pamati, proti, tie, kas paredzēti specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas c), f), g) un h) apakšpunktā, kas atbilst Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta c) un f) apakšpunktā un 94. panta a) un b) punktā paredzētajiem, nevis tālab, lai pierādītu, ka nepastāv izslēgšanas pamats, kas minēts specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā, to aplūkojot kopsakarā ar Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

75 Turklāt no *EUIPO* 2011. gada 25. jūlija vēstules, kas iesniegta atbilstoši 2015. gada 27. marta rīkojumam par pierādījumu savākšanu (skat. šā sprieduma 26. punktu), izriet, ka līgumslēdzēja iestāde tāpat nav pieprasījusi konsorcijam *Drasis* sniegt konkrētus pierādījumus par to, ka nepastāv izslēgšanas pamats Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē attiecībā uz *Siemens SA* un *Siemens SL*.

76 Līdz ar to konkrētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas mērķiem *EUIPO* nebija tiesīgs aprobežoties ar *Siemens SA* svinīgo paziņojumu kā pierādījumu tam, ka nepastāv izslēgšanas pamats attiecībā uz konsorcija *Drasis* situāciju, specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkta un Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē. Šis pierādījums bija vēl jo mazāk piemērots tam, lai pierādītu, ka minētais izslēgšanas pamats nepastāv saistībā ar *Siemens SL*, attiecībā uz kuru *EUIPO* nav ne pieprasījis, ne iesniedzis atbilstošu pierādījumu. Taču ir jākonstatē, pirmkārt, ka specifikāciju 13.1. punkta ceturtās daļas pirmajā teikumā šajā ziņā ir skaidri noteikts pienākums, kura neievērošanas gadījumā obligāti būtu jāizslēdz attiecīgais pretendents ("ir pienākums – lai tas netiktu izslēgts no iepirkuma procedūras"), un, otrkārt, ka saskaņā ar specifikāciju 13.1. punkta ceturtās daļas pirmo un trešo ievilkumu pierādījumiem "ir jāattiecas uz struktūrām ar juridiskās personas statusu un/vai fiziskām personām", proti, uz visām sabiedrībām, kas ir konkrētā konsorcija locekles, tostarp *Siemens SL*.

77 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, ir jāsecina, ka *EUIPO* acīmredzami nav ievērojis savu pienākumu rūpīgi pārbaudīt, vai cita starpā nepastāv specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā un Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētais izslēgšanas pamats. Līdz ar to *EUIPO* ir pārkāpis minētos noteikumus, kā arī vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principu, kas atbilstoši specifikāciju 13.1. punkta ceturtajā daļā paredzētajam izslēgšanas pienākumam lika izslēgt *Siemens SA* un *Siemens SL* un tātad arī konsorciju *Drasis* no iepirkuma procedūras. Konkrētajā gadījumā, ņemot vērā apgalvojumus par *Siemens AG* – sabiedrības,

kas kontrolēja *Siemens SA* un *Siemens SL* pirms 2011. gada 1. jūlija, – un vairāku tās ārvalstu meitasuzņēmumu iesaistīšanos nelikumīgās darbībās, šāda rūpīga pārbaude un skrupuloza minēto noteikumu ievērošana bija īpaši vajadzīgas.

78 Līdz ar to ir jāapmierina pamata trešā daļa, un jau šī iemesla dēļ vien ir jāatceļ lēmums par piedāvājuma noraidīšanu.

Par otro prasības pamatu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā

Ievada apsvērums

79 Prasītājas apgalvo, ka, lai gan *EUIPO* nav ievērojis savu pienākumu norādīt pamatojumu, tomēr tā sniegtā neskaidrā informācija liecina par daudzām acīmredzamām kļūdām pirmās prasītājas piedāvājuma vērtējumā un ka šo kļūdu izlabošana liktu veikt pretendentu citādu sarindošanu.

80 Šis prasības pamats ir iedalāms četrās daļās, pirmā no kurām lielā mērā ir izklāstīta prasības pieteikuma A.14. pielikumā, un šī iemesla dēļ *EUIPO* apstrīd tās pieņemamību.

Par otrā prasības pamata pirmo daļu

– Par pamata pirmās daļas priekšmetu un par prasības pieteikuma A.14. pielikuma pieņemamību

81 Pirmajā pamata daļā prasītājas it īpaši norāda uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas esot pieļautas, piedāvājumus izvērtējot atbilstoši 1.–3. tehniskās kvalitātes kritērijiem. Proti, tā kā izraudzītajiem pretendentiem piešķirtais punktu skaits tik tikko ir sasniedzis minimālo slieksni, pat vismazākās kļūdas dēļ tie varētu tikt nekavējoties atzīti par zaudējušiem iepirkuma procedūrā. Šajā ziņā prasītājas atkārto savu lūgumu Vispārējai tiesai uzdot iesniegt pilnu novērtējuma ziņojuma versiju, lai varētu tikt veikta atbilstoša pārbaude tiesā. Turklāt prasības pieteikumā tās sniedz tikai kopsavilkumu un atsaucas uz šo kļūdu detalizētāku analīzi, kas iekļauta prasības pieteikuma A.14. pielikumā. Tā kā *EUIPO* neesot paziņojis pietiekami pamatotu informāciju, otra prasības pamata pirmā daļa esot balstīta uz cik vien iespējams precīzu sintētisku argumentāciju, tajā četras reizes veicot atsauces uz prasības pieteikuma A.14. pielikumu, kurā esot sniegtas detalizētākas tehniskas norādes, kas Vispārējai tiesai būtu jāņem vērā.

82 *EUIPO* būtībā uzskata, ka saskaņā ar 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu pamata pirmā daļa, kas vienīgi kopsavilkuma veidā un neskaidri izklāstīta divās ar pusi lappusēs prasības pieteikumā un detalizēti – uz 48 lappusēm – izvērsta prasības pieteikuma A.14. pielikumā, aplūkojot vismaz 14 piemērus no apgalvotajām acīmredzamajām kļūdām, esot jāatzīst par nepieņemamu skaidrības un precizitātes trūkuma dēļ, jo šīs pieejas "vienīgais mērķis esot bijis ievērot Reglamentā noteikto lappušu maksimālo skaitu". Vismaz prasības pieteikuma A.14. pielikums esot jānoraida.

83 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantam, kas piemērojams Vispārējai tiesai saskaņā ar šo pašu statūtu 53. panta pirmo daļu, un 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam katrā prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Prasība par "kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem" nozīmē, ka prasības pieteikumā ir jāizklāsta pamata, uz kuru prasība ir balstīta, būtība. Tātad, lai Vispārējā tiesā celta prasība būtu pieņemama, tostarp ir nepieciešams, lai visi būtiskie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem prasība balstīta, izrietētu – vismaz kopsavilkuma veidā, taču loģiski un saprotami – no paša prasības pieteikuma teksta. Kaut arī ir taisnība, ka atsevišķos jautājumos prasības pieteikuma pamattekstu var pamatot un papildināt, atsaucoties uz tam pievienotajiem materiāliem, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti prasības pieteikumam, nevar

kompensēt galveno juridisko argumentu, kam atbilstoši iepriekš atgādinātajām tiesību normām ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā, neesamību. Proti, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību un pareizu tiesvedību, kopsavilkumam par prasītāja izvirzītajiem pamatiem ir jābūt pietiekami skaidram un precīzam, lai atbildētājs varētu sagatavot aizstāvību un kompetentā tiesa – lemt par prasību. Tādējādi Vispārējai tiesai nav pienākuma pielikumos meklēt vai identificēt pamatus un argumentus, kas varētu tikt uzskatīti par tādiem, kuri veido prasības pamatojumu, jo pielikumi ir izmantojami vienīgi pierādīšanas un tehniskos nolūkos (skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, C-382/12 P, Krājums, EU:C:2014:2201, 38.–41. punkts un tajos minētā judikatūra; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2012. gada 5. oktobris, *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, T-591/08, EU:T:2012:522, 66. punkts un tajā minētā judikatūra).

84 Konkrētajā lietā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka prasības pieteikuma 66. un 67. punktā ir skaidri norādīts, ka šis prasības pamats, tostarp tā pirmā daļa, ir balstīts uz vairākām acīmredzamām kļūdām vērtējumā saistībā ar dažādiem piešķiršanas kritērijiem un apakškritērijiem, ko prasītājas ir tieši minējušas.

85 Otrkārt, ņemot vērā attiecīgo piešķiršanas kritēriju un apakškritēriju tehnisko raksturu, jautājums par to, vai visi būtiskie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem cita starpā balstīti dažādi šā prasības pamata pirmās daļas iebildumi, izriet – vismaz īsumā vai kopsavilkuma veidā, taču loģiski un saprotami – no paša prasības pieteikuma teksta, var tikt atrisināts tikai katra no šiem iebildumiem pamatotības pārbaudes ietvaros. Proti, tikai šādā pārbaudē var noskaidrot, vai prasības pieteikuma A.14. pielikumā izklāstītie apsvērumi vienīgi pamato un papildina prasības pieteikuma pamattekstu atsevišķos jautājumos, tostarp atsaucoties uz noteiktām minētā pielikuma teksta daļām, vai arī, runājot par dažiem no šiem iebildumiem, tie ir uzskatāmi par vispārēju atsauci uz šajā pielikumā ietverto izklāstu, kas nevar kompensēt galveno faktisko un juridisko argumentu, kam ir jābūt ietvertiem pašā prasības pieteikumā, neesamību.

86 Treškārt, tāpat no faktisko un tiesisko jautājumu, kas izvirzīti katrā no atbilstošajiem iebildumiem, izvērtēšanas pēc būtības būs atkarīgs, vai kopsavilkums par šo prasības pamatu ir pietiekami skaidrs un precīzs, lai ļautu *EUIPO* sagatavot savu aizstāvību un Vispārējai tiesai – pieņemt lēmumu.

87 Līdz ar to ir jāatliek prasības pieteikuma A. 14. pielikumā izklāstīto apsvērumu pieņemamības pārbaude un jānovērtē dažādu to šajā pamata daļā izvirzīto iebildumu pamatotība, kuri attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā saistībā ar tehnisko piešķiršanas kritēriju piemērošanu, paturot prātā, ka šai pamatotības novērtēšanai galvenokārt ir jābalstās uz pašā prasības pieteikumā izklāstītajiem faktiskajiem un tiesiskajiem argumentiem.

88 Tādēļ, ciktāl *EUIPO* lūdz šo prasības pamatu vai vismaz tā pirmo daļu atzīt par nepieņemamu un pilnībā noraidīt prasības pieteikuma A.14. pielikumu, lēmuma par *EUIPO* celto iebildi par nepieņemamību pieņemšana ir jāatliek.

– Par pirmo iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.2.4. punktu [..]

– Par otro iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.3.5. punktu

98 Specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.3.5. punktā uzdotā jautājuma mērķis bija ļaut līgumslēdzējai iestādei noskaidrot, kādi būtu pretendenta "paredzamie galvenie pasākumi", tam līguma darbības sākumā veiksmīgi pabeidzot pārejas posmu, tā saukto "in" posmu, attiecībā uz "konkrētu informātikas sistēmu".

[..]

100 Prasītājas, pirmkārt, apstrīd faktu, ka minētajā piedāvājumā ne vienmēr ir ņemta vērā attiecīgās sistēmas sarežģītība, un, otrkārt, apgalvo, ka ir nodrošināts, ka pārejas process attiecas uz visām pusēm, tostarp *EUIPO* un līgumslēdzēju, un ir balstīts uz konkrēto kontrolsarakstu, kura pārbaude ļautu uzsākt konsensa procesu. *EUIPO* iebilst, būtībā norādot, ka novērtējuma ziņojumā pamatoti ir ticis kritizēts fakts, ka pirmās prasītājas piedāvājumā trūkst dažu kritēriju, tādu kā sistēmas sarežģītība un tās izšķirošais raksturs attiecībā uz ierosinātajiem kritērijiem, kā arī apstāklis, ka diviem pakalpojumu sniedzējiem bija jāpanāk vienošanās par pārejas pabeigšanu. Turklāt, lai gan minētajā piedāvājumā bija paredzēta kontrolsaraksta sagatavošana, tajā neesot bijis minēts, ka šis saraksts ir aizpildāms pēc konsensa. Tātad *EUIPO* pareizi esot secinājis, ka vienošanās, t.i., konsenss, starp pašreizējo pakalpojumu sniedzēju un jauno līgumslēdzēju bija nepieciešams, lai līguma darbības sākumā notiekošo pāreju uzskatītu par pabeigtu, un ka šajā piedāvājumā tas nebija ierosināts. Savukārt prasītājas apstrīd, pirmkārt, nepieciešamību noslēgt šādu "juridisku" vienošanos starp šiem diviem pakalpojumu sniedzējiem, katram no kuriem ir līgumattiecības tikai ar *EUIPO*, kā arī, otrkārt, *a posteriori* izvirzīto argumentu par "izšķirošo raksturu", kas – atbilstoši specifikācijām un ņemot vērā visu *EUIPO* lietotņu kopuma patiešām "izšķirošo" raksturu – esot uzskatāms par standarta elementu, kas jāņem vērā pārejas gadījumā.

101 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka saistībā ar šo piešķiršanas kritēriju uzdotais jautājums ir ļoti neskaidrs, ciktāl tajā ir vispārīgi norādīts uz "paredzamajiem galvenajiem pasākumiem". No tā izriet, ka detalizētajām prasībām par noteiktu "kritēriju" noteikšanu, kuri – atbilstoši novērtējuma ziņojumā izteiktajai kritikai – nebija iekļauti pirmās prasītājas piedāvājumā, minētās piešķiršanas kritērija formulējumā nav atrodams pietiekami skaidrs, precīzs un nepārprotams pamatojums, kas ļautu visiem pietiekami informētiem un samērā rūpīgiem pretendentiem tās interpretēt vienādi un ļautu līgumslēdzējai iestādei tās piemērot objektīvi un vienveidīgi, pārbaudot, vai pretendentu piedāvājumi atbilst minētajām prasībām (šajā ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 17. februāris, Komisija/Kipra, C-251/09, EU:C:2011:84, 39. un 40. punkts, un 2012. gada 25. oktobris, *Astrim* un *Elyo Italia*/Komisija, T-216/09, EU:T:2012:574, 35.–37. punkts un tajos minētā judikatūra).

102 Tomēr ir jākonstatē, ka prasītājas skaidri un tieši neapstrīd šī piešķiršanas kritērija precizitātes vai skaidrības trūkumu. Vispārējai tiesai, kas nedrīkst pēc savas ierosmes izvirzīt pamatu par šāda kritērija tiesiskumu, tās veiktā kontrole ir jāierobežo, to attiecinot tikai uz prasītāju skaidri izteiktiem argumentiem. Šie argumenti būtībā attiecas, pirmkārt, uz apgalvoto prasību par to, ka jānoslēdz vienošanās starp pašreizējo pakalpojumu sniedzēju un jauno līgumslēdzēju, un, otrkārt, uz faktu, ka nav tikusi pietiekami ņemta vērā sistēmas sarežģītība un izšķirošais raksturs.

103 Saistībā ar pirmo argumentu, ņemot vērā neskaidro un vispārīgo minētajā piešķiršanas kritērijā iekļauto norādi uz "paredzamajiem galvenajiem pasākumiem", prasītājas tomēr pamatoti norāda, ka līgumslēdzēja iestāde nebija tiesīga balstīties uz apgalvoto konkrēto prasību paredzēt "vienošanās noslēgšanu starp abiem pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar pārejas pabeigšanu". Turklāt, nepastāvot nepieciešamībai izvērtēt vienošanās, kura it kā ir prasīta un nav definēta specifikācijās, juridisko vai nejuridisko raksturu, ir jāatgādina, ka pirmā prasītāja savā piedāvājumā bija norādījusi, ka "netraucēta sadarbība ar *EUIPO* un iepriekšējo līgumslēdzēju būtiski atvieglos zinātības nodošanu" un ka "šī iemesla dēļ tā [..] centīsies ieviest jebkādus instrumentus, kas vajadzīgi auglīgai sadarbībai ar *EUIPO* un iepriekšējo līgumslēdzēju".

104 Ņemot vērā šo apgalvojumu, novērtējuma komitejas izteiktā kritika, saskaņā ar kuru pirmās prasītājas piedāvājumā neesot paredzēta "vienošanās starp abiem pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz pārejas pabeigšanu", ir gan formālistiska, gan pārmērīga, jo pirmā prasītāja bija piedāvājusi darīt visu nepieciešamo, lai pārejas posmā nodrošinātu sadarbību ar iepriekšējo līgumslēdzēju nolūkā ļaut veikt zinātības nodošanu, un tas lielā mērā pārklājas ar apgalvotās "vienošanās", ko *a posteriori* pieprasījusi līgumslēdzēja iestāde, mērķi. *EUIPO* nevar atspēkot šo secinājumu ar savu tiesas sēdē izteikto argumentu, ka pirmās prasītājas piedāvājumā šajā ziņā esot tikai aprakstīts process, nevis tā rezultāts, lai gan tas taču esot skaidri prasīts ar formulējumu "līguma darbības sākumā veiksmīgi pabeidzot pārejas posmu", jo šāda prasība, it īpaši pienākums panākt tādu rezultātu kā "vienošanās" noslēgšana,

neizrietot no konkrētā jautājuma ar prasīto skaidrības pakāpi. Ir jāprecizē, ka minētā prasība tāpat neizriet no specifikāciju 2.2.1. punkta pirmās daļas, uz kuru *EUIPO* ir atsaucies vienīgi tiesas sēdē un saistībā ar piekto iebildumu (skat. šā sprieduma 135. punktu), jo minētajā noteikumā ir skaidri norādīts, ka tieši *EUIPO*, nevis jaunajam līgumslēdzējam ir jāizstrādā konkrēta vienošanās, ar kuru minētajam līgumslēdzējam tiek prasīts īstenot zinātības nodošanas procesu starp viņu, no vienas puses, un iepriekšējo līgumslēdzēju un *EUIPO*, no otras puses, lai uzņemtos atbildību par *EUIPO* informātikas sistēmu uzturēšanu. Tādējādi *EUIPO*, kritizējot šajā aspektā pirmās prasītājas piedāvājumu, ir pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

[..]

108 No tā izriet, ka otrajam argumentam nevar piekrist un ka šajā ziņā nav jālemj par iebildi par nepieņemamību, ko šajā ziņā savai aizstāvībai ir izvirzījis *EUIPO*, tostarp attiecībā uz norādi uz prasības pieteikuma A.14. pielikumā izklāstītajiem apsvērumiem.

109 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka otrais iebildums ir daļēji jāapmierina un daļēji jānoraida.

– Par trešo iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.3.10. punktu

110 Specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.3.10. punktā uzdotā jautājuma mērķis bija ļaut līgumslēdzējai iestādei noskaidrot, kādi būtu "pārējie galvenie aspekti", ko pretendents uzskatītu par būtiskiem līguma darbības sākumā veiktās pārejas posmā, tā sauktajā "in" posmā, attiecībā uz "konkrētu informātikas sistēmu".

111 Šajā saistībā atbilstošajā izrakstā no novērtējuma ziņojuma attiecībā uz pirmās prasītājas piedāvājuma tehnisko kvalitāti ir norādīts:

"No formālā viedokļa atbilde ir pārāk gara. Lielā mērā tajā tiek atkārtotas atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem (tādējādi neaptverot "pārējos galvenos aspektus"). Svarīgie aspekti, kas trūkst: procesa mērogojamība (mazām lietotnēm nav nepieciešams pilns pārejas process līguma darbības sākumā), pašreizējās izstrādes kontrole un pārejas posmos notiekošā izvietošana, kā arī ģeogrāfiski ierobežojumi."

112 Prasītājas pārmet *EUIPO*, ka tas esot kļūdaini kritizējis pirmās prasītājas piedāvājumā ietvertās atbildes – kas aptverot gan procesa mērogojamību, gan ģeogrāfiskus ierobežojumus – garumu, kā arī atkārtojumus un nepilnības. Turklāt pretēji tam, ko *EUIPO* norādījis tiesvedības laikā, minētajā piedāvājumā esot bijusi ierosināta metodoloģija, kas atbilst pašai mērogojamības definīcijai – nevis modelim "der visiem" –, jo tajā bija paredzēts katrā konkrētā gadījumā ņemt vērā attiecīgo esošo situāciju un tādējādi katrā ziņā tā bija pielāgojama atbilstoši katra uzdevuma vajadzībām.

113 *EUIPO* iebilst, būtībā norādot, ka specifikācijās tāpat esot bijis paredzēts, ka piedāvājumiem ir jābūt skaidriem, kodolīgiem un konkrētiem attiecībā uz uzdoto jautājumu. Taču cita starpā uz 1.1.3.10. jautājumu sniegtās atbildes ievaddaļā esot vienīgi atkārtota uz 1.1.3.3. jautājumu sniegtās atbildes ievaddaļa. Turklāt prasītājas neesot pierādījušas, ka pirmās prasītājas piedāvājumā ir ņemta vērā projekta mērogojamība vai ģeogrāfiskie ierobežojumi. Atbilstoši novērtējuma komitejas izteiktajai kritikai minētajā piedāvājumā neesot ņemts vērā, ka *EUIPO* ir dažādas datorprogrammas, kā tās ir uzskaitītas specifikāciju II pielikumam pievienotajos dokumentos. Turklāt, tāpat kā tas bija attiecībā uz pārejas posmu līguma darbības beigās, minētajā piedāvājumā neesot iztirzāti riski saistībā ar ģeogrāfiskajiem ierobežojumiem, kas rodas pārejas posmā līguma darbības sākumā.

114 Tāpat kā tas bija attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.3.5. punktu (skat. šā sprieduma 101. punktu), šajā kritērijā, protams, trūkst skaidrības un precizitātes, jo tas būtībā aprobežojas ar vispārīgu jautājumu par to, kādi ir "pārējie galvenie aspekti", ko pretendenti uzskata par būtiskiem līguma darbības sākumā veiktās pārejas posmā. Tomēr, lai gan prasītājas prasības pieteikuma A.14. pielikumā ietvertajā izklāstā apstrīd šā kritērija precizitātes neesamību, kuru *EUIPO* neesot izskaidrojis arī tad, kad tam iepirkuma procedūras laikā tika uzdoti tieši jautājumi, tās neizvirza šādu argumentu pašā prasības pieteikumā. Līdz ar to, ņemot vērā šā sprieduma 83. punktā minēto judikatūru, šis apstrīdējums, kas nekādi nav atspoguļots prasības pieteikuma tekstā, atbilstoši 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam ir jāuzskata par nepieņemamu saskaņā ar *EUIPO* savai aizstāvībai šajā ziņā izvirzīto iebildi par nepieņemamību.

115 Runājot par pirmo argumentu, kas pieņemamā veidā ir izklāstīts pašā prasības pieteikumā, proti, ka līgumslēdzēja iestāde esot kļūdaini norādījusi uz pirmās prasītājas piedāvājumā sniegtās atbildes garumu un atkārtotību, *EUIPO* tiesas sēdē precizēja, ka šis konstatējums "no formālā viedokļa" ietver negatīvu vērtējumu, kas nozīmē, ka sniegtā atbilde nav pietiekami kodolīga, skaidra un konkrēta salīdzinājumā ar uzdoto jautājumu. Taču šis precizējums, kas sniegts vienīgi tiesvedības laikā, nevar grozīt novērtējuma ziņojumā izklāstītās tīri formālas kritikas tvērumu, kas attiecas uz pirmās prasītājas sniegtās atbildes garumu un atkārtotību. Tāpat ne no specifikācijām, ne no novērtējuma ziņojuma pamatojuma nav saprotams, kādā mērā šāds vērtējums būtu pamatots, jo, tieši pretēji, specifikāciju 17. pielikuma ievaddaļā ir teikts, ka atbildes, kas sniedzama uz katru atsevišķu jautājumu, apjomam ir jābūt vienai vai divām lappusēm, un konkrētajā gadījumā pirmās prasītājas atbilde atbilst šim formālajam ierobežojumam. Līdz ar to pirmajam argumentam ir jāpiekrīt un *EUIPO* savai aizstāvībai šajā ziņā izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

116 Runājot par otro argumentu, pietiek konstatēt, ka tas saprotami ir izklāstīts tikai prasības pieteikuma A.14. pielikumā, kas nozīmē, ka atbilstoši šā sprieduma 83. punktā minētajai judikatūrai šis arguments ir jāatzīst par nepieņemamu. Turklāt, pat ņemot vērā minētajā pielikumā izklāstītos argumentus, ar tiem nepietiek, lai pamatotu pārmetumu, ka *EUIPO* esot pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz konkrētajiem aspektiem.

[..]

121 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka *EUIPO*, secinot, ka pirmās prasītājas piedāvājumā kā "pārējie galvenie aspekti" specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.3.10. punkta izpratnē nav aptverti "procesa mērogojamība", "pašreizējās izstrādes kontrole", "pārejas posmos notiekošā izvietošana", kā arī "ģeogrāfiski ierobežojumi", nav pieļāvis acīmredzamu kļūdu.

122 Līdz ar trešais iebildums ir daļēji jāapmierina, noraidot *EUIPO* savai aizstāvībai šajā ziņā izvirzīto iebildi par nepieņemamību, un daļēji jānoraida.

– Par ceturto iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.4.3. punktu [..]

– Par piekto iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.4.4. punktu [..]

– Par sesto iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.4.5. punktu

140 Specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.4.5. punktā uzdotā jautājuma mērķis bija ļaut līgumslēdzējai iestādei noskaidrot, kādi būtu "galvenie pasākumi, kas ļautu secināt, ka līguma darbības beigās veicamās pārejas posms [tā sauktais "out" posms] attiecībā uz konkrētu informātikas sistēmu ir veiksmīgi pabeigts".

141 Šajā saistībā atbilstošajā izrakstā no novērtējuma ziņojuma attiecībā uz pirmās prasītājas piedāvājuma tehnisko kvalitāti ir norādīts:

"Atbilde ir pārāk gara. Tikai pēdējie 25 % ir saistīti ar jautājumu. Atbildē nav sniegts to kritēriju saraksts, kas ļautu izvērtēt līguma darbības beigās veicamās pārejas pilnīgumu. Svarīgie kritēriji, kas trūkst: ieplānotie uzdevumi ir pabeigti, riski ir noslēgti, līguma darbības sākumā veicamās pārejas veicējs ir apstiprinājis pāreju."

142 Prasītājas būtībā apstrīd apgalvojumus, ka minētajā piedāvājumā sniegtā atbilde ir pārāk gara, ka tajā nav uzskaitīti kritēriji, kas ļautu spriest par līguma darbības beigās veicamās pārejas pilnīgumu, un ka trūkst svarīgu kritēriju. *EUIPO* būtībā uzskata, ka pirmās prasītājas piedāvājumā neesot uzskaitīti kritēriji, kas ļautu izvērtēt līguma darbības beigās veicamās pārejas sekmīgu pabeigšanu, jo pretendentiem bija jānorāda "galvenie pasākumi", vērtības un konkrēti apliecinoši skaitļi, lai būtu iespējams pārbaudīt, vai šis pārejas posms patiešām ir īstenots. Proti, pirmās prasītājas piedāvājumā esot aprakstīti tikai procesi, kas ļautu noskaidrot šos skaitļus.

143 Visupirms ir jākonstatē, ka, lai gan – līdzīgi, kā tas bija attiecībā uz iepriekšējiem piešķiršanas kritērijiem, – konkrētajam piešķiršanas kritērijam trūkst skaidrības un precizitātes, jo tajā ir veikta tikai vispārīga atsauce uz "galvenajiem pasākumiem", tomēr nedz prasības pieteikumā, nedz A.14. pielikumā prasītājas tieši un atsevišķi nav apstrīdējušas šo aspektu, un tātad Vispārējā tiesa to nevar izvirzīt pēc savas ierosmes. Līdz ar to pārbaude ir jāveic tikai attiecībā uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ņemot vērā katru prasītāju norādīto argumentu.

144 Pirmkārt, attiecībā uz pārmetumu par pirmās prasītājas atbildes pārmērīgo garumu atbilstoši tam, kas izklāstīts saistībā ar trešo iebildumu, pietiek norādīt, ka specifikāciju 17. pielikumā ir skaidri teikts, ka atbildes, kas sniedzama uz katru atsevišķu jautājumu, apjomam ir jābūt vienai vai divām lappusēm, un ka minētā atbilde šo limitu nepārsniedz. Līdzīgi tam, kas konstatēts šā sprieduma 115. punktā, tātad ir jāsecina, ka šajā vērtējumā ir pieļauta acīmredzama kļūda un ka *EUIPO* savai aizstāvībai šajā ziņā izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir noraidāma.

145 Otrkārt, ne novērtējuma ziņojums, ne *EUIPO* – pat pēc tam, kad Vispārējā tiesa uzdeva tam jautājumu tiesas sēdē, – juridiski pietiekami nav paskaidrojuši iemeslus, kuru dēļ līgumslēdzēja iestāde secināja, ka tikai 25 % no pirmās prasītājas atbildes teksta atbilst uzdotajam jautājumam. Katrā ziņā apstāklis, ka minētās atbildes pēdējai daļai, kas atbilst aptuveni vienai ceturtdaļai teksta, virsraksts ir "3. Līguma darbības beigās veicamās pārejas efektivitātes un pilnīguma novērtēšana", pats par sevi vēl nav pamats secinājumam, ka citām šīs atbildes daļām, kas sniegtas zem virsrakstiem "2. Kvalitātes pasākumi ar mērķi attiecībā uz sistēmu nodrošināt līguma darbības beigās veicamās pārejas veiksmi" un "2.1. Galvenie kvalitātes pasākumi", šajā ziņā nav nozīmes. Tā kā motīvi, kas norādīti attiecībā uz lēmumu par piedāvājuma noraidīšanu, nedod iespēju ne prasītājām, ne Vispārējai tiesai spriest par šajā ziņā līgumslēdzējas iestādes veiktā novērtējuma pamatotību, šajā novērtējumā nav sniegts pietiekams pamatojums; tas Vispārējai tiesai kā absolūts pamats ir jāizvirza pēc savas ierosmes (šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 20. maijs, *VIP Car Solutions*/Parlaments, T-89/07, Krājums, EU:T:2009:163, 65. punkts un tajā minētā judikatūra), un *EUIPO* šo nepietiekamību vairs nevar kompensēt tiesvedības laikā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 21. februāris, *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, T-9/10, EU:T:2013:88, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

[..]

148 Līdz ar to šis iebildums ir daļēji jānoraida un daļēji jāapmierina, konstatējot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī pamatojuma nepietiekamību attiecībā uz pirmās prasītājas piedāvājuma apjomu.

– Par septīto iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.3. apakškritērija 1.3.1.12. punktu [..]

– Par astoto iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.4. apakškritērija 1.4.2.4. punktu [..]

– Par devīto iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.4. apakškritērija 1.4.4.10. punktu [..]

– Par desmito iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.4. apakškritērija 1.4.4.12. punktu [..]

– Par vienpadsmito iebildumu attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.5. un 1.6. apakškritēriju [..]

– Par divpadsmito iebildumu attiecībā uz specifikāciju 2. kritēriju [..]

– Par trīspadsmito iebildumu attiecībā uz specifikāciju 3. kritērija 3.1. apakškritērija 3.1.1.2. punktu

189 Atbilstoši specifikāciju 3. kritērija 3.1. apakškritērija 3.1.1.2. punktā ietvertā jautājuma formulējumam pretendenti ir tikuši aicināti aprakstīt galvenos to klientūras pārvaldības sistēmu aspektus.

190 Šajā saistībā atbilstošajā izrakstā no novērtējuma ziņojuma, tostarp attiecībā uz pirmās prasītājas piedāvājuma tehnisko kvalitāti, vispārīgi saistībā ar 3. kritēriju un īpaši saistībā ar 3.1.1.2. punktu ir norādīts:

"Kopumā *European Dynamics* atbildes atbilst specifikācijām. Daži trūkumi ir identificēti saistībā ar šādiem punktiem:

3.1.1.2.: Ierosinātajā organizācijā konkrēti nav paredzēti taktiskie vai operatīvie līmeņi. Nav skaidri definēts komunikācijas plāns. Nav izmantota standarta pārvaldības metode."

191 Prasītājas uzskata, ka šajā kontekstā līgumslēdzēja iestāde esot balstījusies uz jauniem piešķiršanas apakškritērijiem, kas nav paredzēti specifikācijās. Tās apstrīd apgalvojumu, ka pirmās prasītājas piedāvājumā konkrēti nav aplūkoti taktiskie vai operatīvie līmeņi. Tāpat minētajā piedāvājumā esot aprakstīta efektīva komunikācijas sistēma saistībā ar klientūras pārvaldību, lai gan specifikācijās esot prasīta tikai vispārīga klientūras pārvaldības metodoloģija, nevis "komunikācijas plāns". Turklāt *EUIPO* neesot nedz pierādījis, ka specifikācijās ir prasīta "standarta pārvaldības metode", ko pirmā prasītāja it kā neesot piemērojusi, nedz precizējis tās saturu, nedz arī paskaidrojis, kādā ziņā tās piedāvājums neatbilst šai jaunajai prasībai.

192 *EUIPO* iebilst, norādot, ka piezīmes par standarta pārvaldības metodes neesamību mērķis bija nevis apgalvot, ka pirmās prasītājas piedāvājumā ir bijusi jāizmanto šī metode, bet gan ka noteikti būtiskie šīs metodoloģijas, kuru plaši izmanto *EUIPO*, aspekti "nav tikuši aplūkoti, jo piedāvājums varētu būt specifiskāks". Piemēram, prasītājas esot apgalvojušas, ka "taktiskie un operatīvie līmeņi" ir iztirzāti "6. iedaļā", lai gan šāds dokuments neeksistējot. Cits piemērs tam, ka pirmās prasītājas atbilde ir bezjēdzīga, esot daļa, kas attiecas uz "piegādātāja un klienta attiecību organizēšanu" un kurā tā esot apgalvojusi, ka norīkos konta pārvaldnieku, lai atbildētu uz klienta pieprasījumiem, un aprakstījusi virkni uzdevumu, kas tiks uzticēti šim pārvaldniekam šajā sakarā, tostarp "sanāksmju organizēšanu" vai to, ka tam būtu "jāpārliecinās, ka tiek ievērotas prasības attiecībā uz pakalpojuma līmeņiem". Turklāt, lai gan pirmā prasītāja pati esot apgalvojusi, ka saziņa ir ļoti svarīga, lai uzturētu labas attiecības ar klientiem, tā neesot iesniegusi komunikācijas plānu, un novērtējuma komiteja to esot pareizi norādījusi.

193 Ir jākonstatē, ka šis piešķiršanas kritērijs, saskaņā ar kuru pretendenti ir aicināti aprakstīt to klientūras pārvaldības sistēmas "galvenos aspektus", ir ļoti neskaidrs un tātad nav piemērots tam, lai ļautu pietiekami informētiem un samērā rūpīgiem pretendentiem to interpretēt vienādi un ļautu līgumslēdzējai iestādei veikt objektīvu un pārskatāmu salīdzinošo novērtējumu attiecībā uz dažādiem iesniegtajiem piedāvājumiem (skat. šā sprieduma 101. punktā minēto judikatūru). Atbilstoši tam, ko apgalvo prasītājas, līdz ar to ir jāsecina, ka novērtējuma ziņojumā *a posteriori* norādītajiem apakškritērijiem, proti, par taktiskajiem un operatīvajiem līmeņiem, par komunikācijas plānu un standarta pārvaldības metodi, minētā piešķiršanas kritērija formulējumā nav atrodams pietiekami skaidrs, precīzs un nepārprotams pamatojums. Taču šāda pieeja ir acīmredzami pretrunā pastāvīgajai judikatūrai, saskaņā ar kuru, lai garantētu vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principu ievērošanu, ir svarīgi, lai visi apstākļi, ko līgumslēdzēja iestāde ņem vērā, izvēloties saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, un, ja iespējams, to relatīvā nozīme būtu zināmi potenciālajiem pretendentiem brīdī, kad tie sagatavo savus piedāvājumus, un līdz ar to līgumslēdzēja iestāde nevar piemērot piešķiršanas kritērijiem apakškritērijus, kas iepriekš nav darīti zināmi pretendentiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2008. gada 24. janvāris, *Lianakis* u.c., C-532/06, Krājums, EU:C:2008:40, 36.–38. punkts, un 2011. gada 21. jūlijs, *Evropaïki Dynamiki*/*EMSA*, C-252/10 P, EU:C:2011:512, 30. un 31. punkts). Līdz ar to argumentācijai, ko *EUIPO* šajā ziņā izvirzījis tiesvedības laikā un kura ir vērsta uz to, lai pārskatītu konkrētā piešķiršanas kritērija interpretāciju un *ex post* pamatotu novērtējuma ziņojumā sniegto vērtējumu attiecībā uz tādējādi šim kritērijam piešķirto nozīmi, nevar piekrist, un tādēļ tā ir noraidāma. No tā izriet, ka līgumslēdzēja iestāde nebija tiesīga novērtējuma ziņojumā izklāstīto negatīvo vērtējumu balstīt uz konkrēto piešķiršanas kritēriju.

194 Šo iemeslu dēļ vien ir jākonstatē acīmredzama kļūda vērtējumā un jāapmierina šis iebildums, kas pietiekami detalizēti izklāstīts paša prasības pieteikuma tekstā. Turklāt no tā izriet, ka *EUIPO* savai aizstāvībai šajā ziņā izvirzītā iebilde par nepieņemamību, tostarp saistībā ar atsauci uz prasības pieteikuma A.14. pielikumā izklāstītajiem apsvērumiem, ir noraidāma un ka nav jāpārbauda, vai pirmās prasītājas piedāvājums aptvēra vai neaptvēra aspektus, kuru it kā trūkst, tādus kā komunikācijas plāna esamība.

– Par četrpadsmito iebildumu attiecībā uz specifikāciju 3. kritērija 3.1. apakškritērija 3.1.2.2. punktu [..]

– Par piecpadsmito iebildumu attiecībā uz specifikāciju 3. kritērija 3.1. apakškritērija 3.1.4.2. punktu [..]

Par otrā prasības pamata otro līdz ceturto daļu, kas attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kuras esot pieļautas, izvērtējot pirmās prasītājas piedāvājuma finansiālo kvalitāti, uz saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma kritērija pārkāpumu un uz iepirkuma priekšmeta grozīšanu

– Atgādinājums par atbilstošo specifikāciju saturu [..]

– Lietas dalībnieku argumentu atgādinājums [..]

– Aplūkojamās lietas izvērtējums

215 Iesākumā ir jānorāda, pirmkārt, ka pretendenta prasījumi, ar kuriem netieši tiek apstrīdēts finansiālā novērtējuma formulas, kas ietverta specifikācijās un ko līgumslēdzēja iestāde izmantojusi piedāvājumu salīdzinošajā izvērtēšanā, tiesiskums, ir jāatzīst par pieņemamiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 20. septembris, *Evropaïki Dynamiki*/EIB, T-461/08, Krājums, EU:T:2011:494, 74. punkts). Otrkārt, runājot par apstrīdētās finansiālā novērtējuma formulas izvēles tiesiskumu pēc būtības, ir jāatgādina, ka līgumslēdzējai iestādei, izvēloties, nosakot saturu un īstenojot atbilstošus piešķiršanas kritērijus saistībā ar konkrētu iepirkumu, tostarp kritērijus, lai noteiktu saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, ir plaša rīcības brīvība, jo šiem kritērijiem ir jāatbilst minētā iepirkuma raksturam,

priekšmetam un īpatnībām un vislabāk jāapmierina līgumslēdzējas iestādes noteiktās vajadzības un izvirzītie mērķi (šajā ziņā skat. spriedumu *Evropaïki Dynamiki*/EIB, minēts iepriekš, EU:T:2011:494, 137. un 192. punkts).

[..]

223 Ar šiem apsvērumiem pietiek, lai secinātu, ka prasītājas nav pierādījušas nedz specifikācijās paredzētās finansiālā novērtējuma formulas prettiesiskumu, nedz acīmredzamas kļūdas vērtējumā saistībā ar šīs formulas piemērošanu.

224 Līdz ar to prasības pamata otrā līdz ceturtā daļa ir jānoraida kā nepamatotas, nepastāvot nepieciešamībai veikt prasītāju lūgtos procesa organizatoriskos pasākumus.

Pagaidu secinājumi

225 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, ir jāsecina, ka otrais prasības pamats ir daļēji jāapmierina un daļēji jānoraida.

226 Ir svarīgi uzsvērt, ka, tā kā Vispārējā tiesa šajā kontekstā ir konstatējusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pamatojuma nepietiekamību, kas liek apšaubīt pirmās prasītājas piedāvājuma novērtējuma tiesiskumu, šīs nelikumības vien jau ir pamats atcelt lēmumu par piedāvājuma noraidīšanu.

227 Proti, šajā ziņā ir jāatgādina, ka no šā sprieduma 14. punktā ietvertās tehnisko piedāvājumu salīdzinošā novērtējuma tabulas izriet, ka pirmās prasītājas tehniskais piedāvājums atbilstoši 1.–3. kvalitātes kritērijam pēc piešķirto neto punktu izsvēršanas ir saņēmis maksimumu, kas ir 100 bruto punkti, kamēr trīs izraudzīto pretendentu piedāvājumi saņēma savukārt ievērojami mazāku neto un bruto punktu skaitu, turklāt daži no tiem bija tikai nedaudz pārsnieguši izslēgšanas slieksni, kas bija 45, 15 un 10 punkti attiecīgi 1.–3. kvalitātes kritērijam. Tādējādi pirmās prasītājas piedāvājumam piešķirtie 87,90 neto punkti tika palielināti līdz 100 bruto punktiem, savukārt *IECI* piedāvājumam piešķirtie 71,96 neto punkti tika palielināti līdz 81,86 bruto punktiem, *Unisys* piedāvājumam piešķirtie 70,66 neto punkti tika palielināti līdz 80,38 bruto punktiem un *Drasis* piedāvājumam piešķirtie 78,05 neto punkti – līdz 88,78 bruto punktiem.

228 Kā to apstiprinājis *EUIPO* savā atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu, punktu skaita palielinājums trīs izraudzīto pretendentu gadījumā tika veikts atbilstoši matemātiskajam proporcijas principam un bija samērīgs ar pirmās prasītājas piedāvājumam piemēroto palielinājumu; tās piedāvājums ietvēra references vērtību ar vislielāko punktu skaitu. Un pretēji, ja pēc šī sprieduma pasludināšanas pirmās prasītājas tehniskā piedāvājuma jaunā izvērtēšana, kurā netiktu pieļautas konstatētās nelikumības, liktu līgumslēdzējai iestādei piešķirt pirmajai prasītājai vairāk punktu par 1.–3. kvalitātes kritēriju, tad atbilstoši matemātiskajam proporcijas principam, attiecīgi palielinot punktu skaitu par labu minētajam piedāvājumam, atzīme par kuru veido references vērtību, obligāti proporcionāli samazinātos izraudzītajiem pretendentiem piešķirto bruto punktu skaits, kā rezultātā varētu tikt ietekmēta to galīgā sarindošana kaskādes procedūrā. Turklāt šis rezultāts noteikti ietekmētu visu piedāvājumu izsvēršanu, kas uz šādi aprēķināto bruto vērtību pamata ir veikta, lai noteiktu saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu atbilstoši šā sprieduma 14. punktā ietvertajai tabulai.

229 Līdz ar to ir jāsecina, ka saistībā ar otro prasības pamatu konstatētās nelikumības varēja ietekmēt iepirkuma procedūras iznākumu, un *EUIPO* tas ir jāņem vērā atbilstoši LESD 266. panta pirmajai daļai (skat. arī šā sprieduma 276. punktu).

Par jauno prasības pamatu – specifikāciju pārkāpumu, ciktāl EUIPO ir akceptējis IECI finansiālo piedāvājumu [..]

Par pirmo pamatu – pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

238 Prasītājas norāda uz Vispārējās finanšu regulas 100. panta 2. punkta un Īstenošanas kārtības 149. panta 2. punkta pārkāpumu, jo *EUIPO* tām neesot sniedzis pietiekamu pamatojumu, it īpaši novērtējuma ziņojuma pilnīgu kopiju, lai tās cita starpā varētu saprast dažādu piedāvājumu nosacīto priekšrocību salīdzinošo vērtējumu un pieņemt lēmumu par prasības celšanu un lai Vispārējā tiesa varētu veikt savu kontroli. Šim nolūkam prasītājas lūdz Vispārējo tiesu uzdot *EUIPO* iesniegt novērtējuma ziņojuma un trīs izraudzīto pretendentu piedāvājumu pilnīgas versijas, kā arī šo dokumentu nekonfidenciālās versijas. Šajā kontekstā tās cita starpā apstrīd, ka pirmajai prasītajai par tās piedāvājuma tehnisko kvalitāti piešķirtā atzīme bija 100 %, jo šī atzīme esot bijusi 58,21 par 1. kritēriju, 18,00 par 2. kritēriju un 11,69 par 3. kritēriju, tātad kopā 87,90 %. Pat uzskatot, ka minētā prasītāja ir saņēmusi maksimālo punktu skaitu tehniskajā ziņā, tomēr esot bijis nepieciešams detalizēti pamatot izraudzīto pretendentu piedāvājumu nosacītās priekšrocības no dažādu atbilstošo kritēriju un apakškritēriju viedokļa, lai noraidītais pretendents varētu saprast piedāvājumu salīdzinošo novērtējumu un īstenot savas tiesības uz efektīvu pārbaudi tiesā.

239 *EUIPO* iebilst, būtībā norādot, ka tas ir izpildījis savu pienākumu norādīt pamatojumu, tostarp ar strīdīgo vēstuli paziņojot iepirkuma procedūras rezultātus un ar 2011. gada 26. augusta un 15. septembra vēstulēm atbildot uz prasītāju pieprasījumiem sniegt paskaidrojumus. Izraksts no novērtējuma ziņojuma, kas pievienots 2011. gada 26. augusta vēstulei, neietverot novērtējuma komitejas apsvērumus par izraudzīto pretendentu piedāvājumiem tikai tāpēc, ka nebija nekādu nosacīto priekšrocību, kas būtu bijušas jāpaziņo saistībā ar to tehnisko kvalitāti, un ka pirmās prasītājas piedāvājums ir saņēmis maksimālo 100/100 punktu skaitu par visu tehnisko piešķiršanas kritēriju kopumu un vislabāko atzīmi par katru tehnisko piešķiršanas kritēriju atsevišķi. Tāpat informācija, kas sniegta par finansiālo kritēriju izvērtēšanu, esot bijusi pietiekama un tostarp ļāvusi pirmajai prasītājai, pamatojoties uz tās finansiālajam piedāvājumam piešķirto punktu skaitu un izraudzīto pretendentu piedāvājumiem piešķirto punktu skaitu, izrēķināt to finansiālos piedāvājumus.

240 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, kad Savienības iestādēm vai struktūrām kā līgumslēdzējām iestādēm ir atvēlēta plaša rīcības brīvība, kā tas ir šajā lietā, Savienības tiesību sistēmā paredzēto garantiju ievērošanai administratīvajā procesā ir īpaši nozīmīga loma. Šajās garantijās it īpaši ietilpst kompetentās iestādes pienākums pietiekami pamatot savus lēmumus. Tikai tā Savienības tiesa var pārbaudīt, vai ir iestājušies faktiskie un tiesiskie apstākļi, no kuriem ir atkarīga novērtējuma brīvības izmantošana (spriedumi, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München*, C-269/90, Krājums, EU:C:1991:438, 14. punkts; *VIP Car Solutions*/Parlaments, minēts 145. punktā, EU:T:2009:163, 61. punkts, un 2012. gada 12. decembris, *Evropaïki Dynamiki*/*EFSA*, T-457/07, EU:T:2012:671, 42. punkts).

241 Saskaņā ar LESD 296. panta otrajā daļā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu tiesību akta autora pamatojumam ir jābūt skaidram un nepārprotamam, lai, pirmkārt, ieinteresētās personas varētu zināt noteiktā pasākuma pamatojumu nolūkā aizstāvēt savas tiesības un, otrkārt, lai tiesa varētu veikt savu kontroli. Turklāt šī prasība norādīt pamatojumu ir izvērtējama, ievērojot lietas apstākļus, tostarp attiecīgā tiesību akta saturu, norādīto motīvu būtību un tiesību akta adresātu vai citu personu, kuras tas skar tieši un individuāli, iespējamo interesi saņemt paskaidrojumus (skat. spriedumu *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, minēts 145. punktā, EU:T:2013:88, 25. un 26. punkts un tajos minētā judikatūra). Turklāt pienākums norādīt pamatojumu ir būtiska formas prasība, kas ir jānošķir no jautājuma par motīvu pamatotību, kas attiecas uz strīdīgā tiesību akta tiesiskumu pēc būtības (skat. spriedumu, 2012. gada 22. maijs, *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, T-17/09, EU:T:2012:243, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

242 Publiskā iepirkuma jomā Vispārējās finanšu regulas 100. panta 2. punkta pirmajā daļā, kā arī Īstenošanas kārtības 149. panta 3. punktā ir norādīti apstākļi, kādos līgumslēdzēja iestāde ir izpildījusi savu attiecībā pret pretendentiem esošo pienākumu norādīt pamatojumu.

243 Saskaņā ar Vispārējās finanšu regulas 100. panta 2. punkta pirmo daļu "līgumslēdzēja iestāde visiem kandidātiem vai pretendentiem, kuru pieteikumi vai piedāvājumi ir noraidīti, paziņo šāda lēmuma pamatojumu, un visiem pretendentiem, kuru piedāvājumi bijuši pieņemami, pēc to iesniegta rakstiska pieprasījuma paziņo veiksmīgā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī tā pretendenta nosaukumu, kuram līgums piešķirts".

244 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka saskaņā ar šo tiesību normu līgumslēdzējai iestādei nevar tikt prasīts, lai tā paziņotu pretendentam, kura piedāvājums ticis noraidīts, pirmkārt, papildus šī piedāvājuma noraidīšanas iemesliem – detalizētu pārskatu par veidu, kādā katra tā piedāvājuma nianse tikusi ņemta vērā, to izvērtējot, un, otrkārt, saistībā ar izraudzītā piedāvājuma raksturlielumu un nosacīto priekšrocību paziņošanu – detalizētu tā salīdzinājumu ar noraidītā pretendenta piedāvājumu. Turklāt līgumslēdzējai iestādei noraidītajam pretendentam pēc tā rakstiska pieteikuma nav jāiesniedz novērtējuma ziņojuma pilnīga kopija (rīkojumi, 2011. gada 20. septembris, *Evropaïki Dynamiki* /Komisija, C-561/10 P, EU:C:2011:598, 27. punkts; 2011. gada 29. novembris, *Evropaïki Dynamiki* /Komisija, C-235/11 P, EU:C:2011:791, 50. un 51. punkts, un 2012. gada 4. oktobris, *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, C-629/11 P, EU:C:2012:617, 21.–23. punkts). Savienības tiesa tomēr pārbauda, vai līgumslēdzējas iestādes piemērotā metode, lai veiktu piedāvājumu tehnisko novērtējumu, ir skaidri noteikta specifikācijās, ieskaitot dažādos piešķiršanas kritērijus, to īpatsvaru vērtējumā, proti, kopējā punktu skaita aprēķinā, kā arī minimālo un maksimālo punktu skaitu par katru kritēriju (šajā ziņā skat. spriedumu *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, minēts iepriekš, EU:C:2012:617, 29. punkts).

245 Vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar iepriekš 244. punktā minēto judikatūru līgumslēdzējai iestādei principā nav pienākuma noraidītajam pretendentam dot pieeju izraudzītā pretendenta piedāvājuma pilnīgai versijai, ne arī novērtējuma ziņojuma pilnīgai versijai. Turklāt, ja konkrētajā gadījumā izrādītos, ka, ņemot vērā lietas dalībnieku dokumentus, lietā materiāliem pievienotos dokumentus un tiesas sēdes rezultātus, Vispārējā tiesa ir pietiekami informēta, lai izspriestu šo lietu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 16. novembris, *Peróxidos Orgánicos*/Komisija, T-120/04, Krājums, EU:T:2006:350, 80. punkts), vairs nebūs jālemj par prasītāju pieteikumiem par procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu veikšanu; turklāt tikai Vispārējā tiesa var lemt par to nepieciešamību (šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 24. septembris, *Erste Group Bank* u.c./Komisija, C-125/07 P, C-133/07 P un C-137/07 P, Krājums, EU:C:2009:576, 319. punkts, un rīkojumu, 2010. gada 10. jūnijs, *Thomson Sales Europe*/Komisija, C-498/09 P, EU:C:2010:338, 138. punkts). Katrā ziņā ir jāprecizē, ka konkrētajā gadījumā Vispārējā tiesa daļēji ir apmierinājusi prasītāju pieteikumus, ciktāl tā ar 2015. gada 27. marta rīkojumu par pierādījumu savākšanu (skat. šā sprieduma 26. punktu) uzdeva *EUIPO* iesniegt dokumentus, kuros būtu izklāstīts izraudzīto pretendentu un pirmās prasītājas piedāvājumu aprēķins un salīdzinošais novērtējums, un *EUIPO* šo rīkojumu ir izpildījis.

246 Turklāt saistībā ar *EUIPO a posteriori*, proti, tā 2011. gada 26. augusta un 15. septembra vēstulēs, ar kuriem aizstāta strīdīgā vēstule, izvirzītajiem motīviem nav apstrīdēts, ka minētās vēstules pašas par sevi ir uzskatāmas par lēmuma par piedāvājuma noraidīšanu pamatojuma papildinājumu atbilstoši Vispārējās finanšu regulas 100. panta 2. punkta pirmajai daļai, kā arī Īstenošanas kārtības 149. panta 3. punktam, ko Vispārējai tiesai ir atļauts ņemt vērā.

247 Tātad vēl ir jānosaka, vai un kādā mērā šīm vēstulēm piemīt trūkumi pamatojumā, tieši pamatojoties uz to, ka tās nav ļāvušas prasītājām zināt veiktā pasākuma pamatojumu, lai tās varētu aizstāvēt savas tiesības un lai Savienības tiesa varētu veikt tiesiskuma pārbaudi pēc būtības.

248 Šajā ziņā ir jāņem vērā gan pirmās prasītājas piedāvājuma individuālais novērtējums, gan šā piedāvājuma un izraudzīto pretendentu piedāvājumu salīdzinošais novērtējums.

249 Pirmkārt, runājot par pirmās prasītājas piedāvājuma tehniskās kvalitātes individuālo novērtējumu, no 2011. gada 26. augusta vēstulē ietvertās vērtējuma tabulas (skat. šā sprieduma 14. punktu) izriet, ka līgumslēdzēja iestāde paziņoja vienīgi neto punktu summu, kas tika piešķirta minētajam piedāvājumam par katru no trim kvalitātes kritērijiem atsevišķi, tomēr detalizēti nenorādot neto punktu skaitu, kas piešķirts par dažādiem specifikācijās minētajiem un šajā piedāvājumā aplūkotajiem apakškritērijiem un apakšpunktiem, attiecībā uz kuriem novērtējuma ziņojumā ir sniegti negatīvi vērtējumi, vai, otrādi, nepaskaidrojot, vai un kādā mērā šie vērtējumi ir likuši līgumslēdzējai iestādei atskaitīt pirmās prasītājas neto punktus vai punkta daļas. Turklāt šī pamatojuma neesamība attiecībā uz korelāciju starp novērtējuma ziņojumā formulētajiem negatīvajiem vērtējumiem, no vienas puses, un atbilstoši dažādiem apakškritērijiem un apakšpunktiem piešķirtajiem vai nepiešķirtajiem neto punktiem, no otras puses, ir atspoguļota specifikācijās. Proti, specifikācijās nav paredzēta šāda precīza korelācija, bet vienīgi atsevišķā tabulā ir norādīts, ka 1. kvalitātes kritērijam ir atvēlēti 65 %, to sadalījumā 10 % piešķirot attiecīgi par 1.1.–1.5. apakškritēriju, 20 % ir paredzēti 2. kvalitātes kritērijam un 15 % – 3. kvalitātes kritērijam.

250 Lai gan principā līgumslēdzējai iestādei ir plaša rīcības brīvība, izvēloties hierarhiskā kārtībā sarindotus piešķiršanas kritērijus un punktu skaitu, kas piešķirams par dažādiem kritērijiem un apakškritērijiem, un tai nav pienākuma paziņot noraidītajam pretendentam detalizētu pārskatu par veidu, kādā katra tā piedāvājuma nianse tikusi ņemta vērā, to izvērtējot, tomēr gadījumā, ja līgumslēdzēja iestāde ir izdarījusi šādu izvēli, Savienības tiesai ir jābūt iespējai, pamatojoties uz specifikācijām un lēmuma par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pamatojumu, pārbaudīt dažādu tehnisko piešķiršanas kritēriju un apakškritēriju īpatsvaru vērtējumā, proti, kopējā punktu skaita aprēķinā, kā arī minimālo un maksimālo punktu skaitu par katru no šiem kritērijiem vai apakškritērijiem (šajā ziņā skat. spriedumu *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, minēts 244. punktā, EU:C:2012:617, 21. un 29. punkts). Turklāt, ja līgumslēdzēja iestāde konkrētus vērtējumus sasaista ar veidu, kādā konkrēts piedāvājums atbilst vai neatbilst šiem dažādajiem kritērijiem un apakškritērijiem, kuriem acīmredzami ir nozīme saistībā ar kopējo atzīmi par minēto piedāvājumu, pienākums norādīt pamatojumu noteikti ietver pienākumu paskaidrot, kā negatīvie vērtējumi tostarp izraisīja punktu atskaitīšanu.

251 Proti, tādā gadījumā kā šajā lietā šīs prasības ievērošana ir vēl jo vairāk nepieciešama tāpēc, ka atbilstoši šā sprieduma 227. un 228. punktā izklāstītajam iespējamā neto punktu atskaitīšana par noteiktiem apakškritērijiem vai apakšpunktiem automātiski – saskaņā ar līgumslēdzējas iestādes piemēroto aprēķina formulu – izraisa izraudzīto pretendentu piedāvājumiem par to tehnisko kvalitāti piešķiramo bruto punktu skaita palielināšanos. Citiem vārdiem sakot, pirmajai prasītājai ir interese zināt par punktu atskaitījumu, kas veikts par katru no apakškritērijiem vai apakšpunktiem, attiecībā uz kuriem novērtējuma ziņojumā ir iekļauts negatīvs ziņojums, lai tai būtu iespēja apgalvot, ka, ņemot vērā minētā vērtējuma acīmredzami kļūdaino raksturu, šis atskaitījums – kas nozīmē attiecīgo punktu skaita palielināšanos par labu pārējiem pretendentiem – nav pamatots.

252 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka, atbildot uz tiesas sēdē Vispārējās tiesas uzdoto mutvārdu jautājumu, *EUIPO* nenoliedza, ka tas bija piešķīris punktus atbilstoši dažādiem apakškritērijiem vai apakšpunktiem, bet vienīgi apgalvoja, ka pirmajai prasītājai neesot bijis tiesību zināt par detalizēto veidu, kādā tika aprēķināti un sadalīti šie punkti, jo ar paziņojumu par kopējo galīgo atzīmi, kas noteikta par katru no trīs tehniskajiem vai kvalitātes kritērijiem, esot bijis pietiekami. Proti, no šā sprieduma 14. un 249. punktā ietvertajām tabulām, tās aplūkojot kopā, izriet, ka pirmās prasītājas piedāvājumam ir tikuši atskaitīti 6,79 neto punkti par 1. kvalitātes kritēriju (65 – 58,21 = 6,79), 2 neto punkti par 2. kvalitātes kritēriju (20 – 18 = 2), kā arī 3,31 neto punkts par 3. kvalitātes kritēriju (15 – 11,69 = 3,31), proti, atskaitot arī punktu daļas ar diviem cipariem pēc komata. No tā ir secināms, ka, lai izvērtētu piedāvājumus no šo dažādo kvalitātes kritēriju viedokļa, novērtējuma komiteja ir piemērojusi kādu matemātisku formulu vai vismaz piešķīrusi punktu daļas par kādiem apakškritērijiem vai apakšpunktiem. Tomēr gan prasītājām, gan Vispārējai tiesai nav iespējams saprast to punktu precīzu aprēķinu vai sadalījumu, kas atskaitīti par katru apakškritēriju vai pat katru no apakšpunktiem, tostarp saistībā ar 1. kvalitātes kritēriju, attiecībā uz kuriem novērtējuma ziņojumā ir izteikti konkrēti negatīvi

vērtējumi par pirmās prasītājas piedāvājumu. Šajos apstākļos tāpat nav iespējams pārbaudīt, vai un kādā mērā šie atskaitījumi patiešām atbilst minētajiem vērtējumiem un, tātad, vai tie ir pamatoti vai vismaz pietiekami uzticami.

253 No tā izriet, ka, lai gan pirmās prasītājas piedāvājums tehniskās kvalitātes ziņā galu galā ir saņēmis maksimālo punktu skaitu, t.i., 100 bruto punktus, atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētajam efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principam, kam ir cieša saikne ar pienākumu norādīt pamatojumu, kā tas ir uzsvērts judikatūrā (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, Krājums, EU:C:2013:518, 116.–119. punkts), tā saglabā interesi zināt, kādā mērā līgumslēdzējas iestādes izteiktie negatīvie vērtējumi ir attaisnojuši neto punktu atskaitījumu, kura apmērs un pamatojums varētu izrādīties izšķiroši, veicot kontroli gan par piedāvājumu individuālā, gan salīdzinošā novērtējuma tiesiskumu (skat. šā sprieduma 227. un 228. punktu).

254 Līdz ar to ir jāsecina, ka lēmums par piedāvājuma noraidīšanu nav pietiekami pamatots attiecībā uz korelāciju starp novērtējuma ziņojumā ietvertajiem konkrētajiem negatīvajiem vērtējumiem, no vienas puses, un neto punktu atskaitījumiem, ko veikusi līgumslēdzēja iestāde, no otras puses.

255 Šī pamatojuma nepietiekamība ir konstatējama papildus konkrētajam nepietekama pamatojuma gadījumam, kas konstatēts šā sprieduma 145. un 148. punktā attiecībā uz specifikāciju 1. kritērija 1.1. apakškritērija 1.1.4.5. punktu.

256 Turklāt, ciktāl prasītājas pārmet *EUIPO* pamatojuma nepietiekamību, kas pieļauta attiecībā uz pirmās prasītājas piedāvājuma novērtējumu atbilstoši specifikāciju 1. kritērija 1.5. un 1.6. apakškritērijam (skat. šā sprieduma 178. un 179. punktu), pietiek konstatēt, ka šis pārmetums ir pievienojams šā sprieduma 249.–253. punktā izklāstītajiem apsvērumiem, saskaņā ar kuriem līgumslēdzēja iestāde nav paskaidrojusi, kādā mērā novērtējuma ziņojumā ietvertais vērtējums, kas turklāt šajā ziņā ir drīzāk neitrāls, varēja izraisīt neto punktu atskaitīšanu par sliktu pirmās prasītājas piedāvājumam. Proti, lai gan nevar tikt izslēgts, ka nekāda atskaitīšana nav tikusi veikta, ne prasītājas, ne Vispārēja tiesa nevar pārbaudīt, vai tas tā ir.

257 Otrkārt, saistībā ar pirmās prasītājas piedāvājuma un izraudzīto pretendentu piedāvājumu tehniskās kvalitātes salīdzinošo izvērtējumu ir jāatgādina, ka ar faktu, ka pirmās prasītājas piedāvājumam ir ticis piešķirts maksimālais 100 bruto punktu skaits, pašu par sevi nepietiek, lai secinātu, ka līgumslēdzējai iestādei nebija pienākuma konkretizēt to punktu skaitu, ko tā piešķīrusi minētajam piedāvājumam par dažādiem piešķiršanas apakškritērijiem un apakšpunktiem, jo šīs atzīmes apstrīdēšana ļauj prasītājām apšaubīt arī izraudzīto pretendentu piedāvājumiem piešķirto bruto punktu līmeni (skat. šā sprieduma 228. punktu). Šis konstatējums taču ir pievienojams šā sprieduma 249.–253. punktā izklāstītajiem apsvērumiem un nevar veidot atsevišķu pamatu par pamatojuma nepietiekamību. Šajā ziņā ir jāprecizē, ka, ņemot vērā šā sprieduma 244. punktā minēto judikatūru, līgumslēdzējai iestādei nav jāpaziņo noraidītajam pretendentam izraudzīto pretendentu tehniskās kvalitātes detalizēts vērtējums vai pat novērtējuma ziņojuma pilnīga versija.

258 Treškārt, runājot par finansiālo piedāvājumu salīdzinošo novērtējumu, pietiek konstatēt, ka prasītājām nav izdevies precizēt savu nostāju par apstrīdēšanu pēc būtības pēc tam, kad *EUIPO* bija iesniedzis dokumentu, kurā izklāstīts šis salīdzinošais novērtējums (skat. šā sprieduma 219. punktu). No tā izriet, ka lēmuma par piedāvājuma noraidīšanu pamatojums šajā aspektā neliedz nedz prasītājām vērsties Vispārējā tiesā saistībā ar šo jautājumu, nedz Vispārējai tiesai veikt savu tiesiskuma kontroli.

259 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka lēmumā par piedāvājuma noraidīšanu ir pieļauti vairāki pamatojuma nepietiekamības gadījumi atbilstoši Vispārējās finanšu regulas 100. panta 2. punktam, to aplūkojot kopsakarā ar LESD 296. panta otro daļu, un ka tas ir atceļams arī šī iemesla dēļ.

Secinājums par prasījumiem atcelt apstrīdētos lēmumus

260 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmā līdz trešā prasības pamata izskatīšanas ietvaros konstatēto – pēc būtības un formas ziņā – nelikumību dēļ ir pilnībā jāatceļ lēmums par piedāvājuma noraidīšanu.

261 Turklāt, ņemot vērā ciešo saikni starp apstrīdētajiem lēmumiem, proti, starp lēmumu par piedāvājuma noraidīšanu un pārējiem saistītajiem lēmumiem, tostarp lēmumiem par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu un par izraudzīto pretendentu ierindošanu pirmajā līdz trešajā vietā kaskādes procedūrā (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2003. gada 25. februāris, *Strabag Benelux*/Padome, T-183/00, Krājums, EU:T:2003:36, 28. punkts), minētie lēmumi tāpat ir jāatceļ atbilstoši prasītāju prasījumiem (skat. šā sprieduma 30. punktu).

2. *Par prasību atlīdzināt zaudējumus* [..]

264 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības ārpuslīgumiskās atbildības par tās iestāžu prettiesisku rīcību iestāšanās LESD 340. panta otrās daļas izpratnē ir atkarīga no tā, vai ir izpildīti visi nosacījumi, proti, pārmestā rīcība ir prettiesiska, zaudējumi ir reāli un pastāv cēloņsakarība starp apgalvoto rīcību un norādīto kaitējumu (skat. spriedumu *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, minēts 63. punktā, EU:T:2013:528, 215. punkts un tajā minētā judikatūra). Šie principi *mutatis mutandis* ir piemērojami ārpuslīgumiskajai atbildībai, kas šīs pašas tiesību normas izpratnē rodas Savienībai saistībā ar tās struktūru prettiesisko rīcību un zaudējumiem, ko radījušas šādas struktūras (šajā ziņā skat. spriedumus, 1992. gada 2. decembris, *SGEEM* un *Etroy*/EIB, C-370/89, Krājums, EU:C:1992:482, 15. un 16. punkts, un 2002. gada 10. aprīlis, *Lamberts*/Ombuds, T-209/00, Krājums, EU:T:2002:94, 49. punkts), piemēram, *EUIPO*, un kas tam ir jāatlīdzina saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 118. panta 3. punktu.

265 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasība par zaudējumu atlīdzību ir balstīta uz tām pašām nelikumībām, kas norādītas, pamatojot prasību atcelt lēmumu par piedāvājuma noraidīšanu, un ka tajā ir pieļautas vairākas nelikumības pēc būtības, tostarp vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principa pārkāpums (skat. šā sprieduma 77. punktu) un acīmredzamas kļūdas vērtējumā (skat. šā sprieduma 104., 115., 134., 138., 144., 158., 166., 186., 194. un 207. punktu), kā arī vairāki pamatojuma nepietiekamības gadījumi (skat. šā sprieduma 145. un 254.–256. punktu).

266 Tomēr attiecībā uz pastāvošo cēloņsakarību starp minētajām nelikumībām pēc būtības un formas un apgalvoto ciesto kaitējumu no pastāvīgās judikatūras izriet, ka pamatojuma nepietiekamība pati par sevi nevar izraisīt Savienības atbildību, it īpaši tāpēc, ka šī nepietiekamība nevar liecināt, ka, ja tā netiktu pieļauta, līguma slēgšanas tiesības būtu varējušas tikt piešķirtas vai pat ka tās būtu bijis jāpiešķir prasītājai (šajā ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 20. oktobris, *Alfastar Benelux*/Padome, T-57/09, EU:T:2011:609, 49. punkts; 2012. gada 17. oktobris, *Evropaïki Dynamiki*/Tiesa, T-447/10, EU:T:2012:553, 123. punkts, un 2015. gada 14. janvāris, *Veloss International* un *Attimedia*/Parlaments, T-667/11, EU:T:2015:5, 72. punkts).

267 Tādējādi šajā lietā nav iespējams konstatēt cēloņsakarību starp konstatētajiem pamatojuma nepietiekamības gadījumiem un prasītāju norādīto kaitējumu.

268 Savukārt attiecībā uz cēloņsakarību starp konstatētajām nelikumībām pēc būtības, proti, vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principa pārkāpumu un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, no vienas puses, un iespējas zaudēšanu, no otras puses, *EUIPO* nevar vienīgi apgalvot, ka, ņemot vērā šī biroja kā līgumslēdzējas iestādes plašo rīcības brīvību, tam nebija pienākuma parakstīt pamatlīgumu ar pirmo prasītāju (šajā ziņā skat. spriedumu *Evropaïki Dynamiki*/EIB, minēts 215. punktā, EU:T:2011:494, 211. punkts).

269 Konkrētajā gadījumā ir jākonstatē, ka vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principa pārkāpums kopā ar Vispārējās finanšu regulas 93. panta 1. punkta e) apakšpunkta un specifikāciju 13.1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkta pārkāpumu, kā arī acīmredzamas kļūdas vērtējumā, ko pieļāvusi līgumslēdzēja iestāde, veicot pirmās prasītājas piedāvājuma individuālu izvērtēšanu, noteikti ir ietekmējuši pirmās prasītājas iespēju tikt ierindotai augstākā vietā kaskādes procedūrā un kļūt vismaz par trešo izraudzīto pretendentu, it īpaši gadījumā, ja konsorcijs *Drasis* būtu jāizslēdz no iepirkuma procedūras šā sprieduma 64.–78. punktā minēto iemeslu dēļ.

270 No tā turklāt izriet, ka, pat ņemot vērā līgumslēdzējas iestādes plašo rīcības brīvību attiecībā uz konkrētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, šajā lietā tas, ka pirmā prasītāja zaudēja iespēju, saskaņā ar judikatūru ir uzskatāms par reālu un droši zināmu kaitējumu (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2006. gada 9. novembris, *Agraz* u.c./Komisija, C-243/05 P, Krājums, EU:C:2006:708, 26.–42. punkts, un *Evropaïki Dynamiki*/EIB, minēts 215. punktā, EU:T:2011:494, 66. un 67. punkts; ģenerāladvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumus lietā *Giordano*/Komisija, C-611/12 P, Krājums, EU:C:2014:195, 61. punkts). Proti, konkrētajā gadījumā apstāklis, ka pirmā prasītāja ir ieguvusi vislielāko punktu skaitu par tās piedāvājuma tehnisko kvalitāti un ka tā tika ierindota ceturtajā vietā, padara mazticamu iespējamību, ka līgumslēdzējai iestādei [tad] būtu jāpieņem lēmums nepiešķirt tai attiecīgā līguma slēgšanas tiesības un nepiedāvāt tai parakstīt ar *EUIPO* pamatlīgumu.

271 Turklāt, kā pamatoti apgalvo prasītājas, tādā situācijā kā šajā lietā, kurā tiesvedības Vispārējā tiesā nobeigumā pastāv nopietns risks, ka konkrētais iepirkums jau būs pilnībā izpildīts, tas, ka Savienības tiesa pat neatzītu šādas iespējas zaudēšanu un nepieciešamību šajā ziņā piešķirt kompensāciju, būtu pretrunā Pamattiesību hartas 47. pantā paredzētajam tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā principam. Proti, šādā situācijā lēmuma par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu atcelšana ar atpakaļejošu spēku vairs nesniedz nekādas priekšrocības noraidītajam pretendentam un tādēļ iespējas zaudēšana ir neatgriezeniska. Turklāt ir jāņem vērā, ka to nosacījumu dēļ, kas reglamentē pagaidu noregulējuma tiesvedības, kuras izskata Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, pretendents, kura piedāvājums ir ticis prettiesiski novērtēts un noraidīts, praktiski tikai retos gadījumos var panākt šāda lēmuma izpildes apturēšanu (šajā ziņā skat. rīkojumus, 2015. gada 23. aprīlis, Komisija/*Vanbreda Risk & Benefits*, C-35/15 P(R), Krājums, EU:C:2015:275, un 2014. gada 4. februāris, *Serco Belgium* u.c./Komisija, T-644/13 R, Krājums, EU:T:2014:57, 18. un nākamie punkti).

272 Līdz ar to Vispārējā tiesa uzskata, ka šajā lietā ir nepieciešams pirmajai prasītājai atlīdzināt zaudējumus saistībā ar iespējas zaudēšanu, ciktāl lēmums par piedāvājuma noraidīšanu pat gadījumā, ja tas tiktu atcelts ar atpakaļejošu spēku, praktiski ir galīgi padarījis par neiespējamu tai panākt, ka tai tiktu piešķirtas konkrētā līguma slēgšanas tiesības kā līgumslēdzējam kaskādes procedūrā, un līdz ar to tās iespēju izpildīt konkrētus līgumus saistībā ar pamatlīguma īstenošanu.

273 Tomēr attiecībā uz kaitējuma atlīdzības apmēru saistībā ar iespējas zaudēšanu, ko prasītājas novērtējušas EUR 6 750 000 apmērā, Vispārējā tiesa, ņemot vērā lietas materiālus, šajā tiesvedības stadijā nevar galīgi lemt par zaudējumu atlīdzības apmēru, kas Savienībai ir jāpiešķir pirmajai prasītājai. Tā kā vēl nav iespējams lemt par jautājumu par kaitējuma novērtējumu, procesuālās ekonomijas apsvērumu dēļ ir lietderīgi vispirms lemt par Savienības atbildību, pieņemot starpspriedumu. Par *EUIPO* pieļautajām nelikumībām izmaksājamās zaudējumu atlīdzības summu noteikšana tiek atlikta līdz vēlākai stadijai, lietas dalībniekiem savstarpēji vienojoties, vai arī, ja šāda vienošanās netiek panākta, to nosakot Vispārējai tiesai (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 16. septembris, *ATC* u.c./Komisija, T-333/10, Krājums, EU:T:2013:451, 199. punkts un tajā minētā judikatūra).

274 Tomēr šajā ziņā konkrētajā lietā gan lietas dalībniekiem, gan Vispārējai tiesai ir jāņem vērā tālāk norādītie aspekti.

275 Pirmkārt, ir jāņem vērā, ka konkrētā iepirkuma paredzamā vērtība, kāda tā norādīta paziņojumā par līgumu un specifikāciju 16. punktā, ir EUR 135 000 000 bez nodokļiem par pamatlīguma maksimālo īstenošanas laikposmu uz septiņiem gadiem un ka līdz ar to pamatlīguma saņemšanas vērtība par sākotnējo trīs gadu periodu ir vismaz EUR 57 857 143.

276 Otrkārt, ir jānosaka pirmās prasītājas piedāvājuma izraudzīšanās iespējamības pakāpe, proti, tās izredzes tikt ierindotai vismaz trešajā vietā kaskādes procedūrā, ja *EUIPO* iepirkuma procedūras laikā nebūtu pieļāvis dažādas nelikumības pēc būtības. Šajā ziņā ir jāņem vērā iespējamais līgumslēdzējas iestādes pienākums izslēgt konsorciju *Drasis* kā trešo izraudzīto pretendentu. Tāpat ir jāņem vērā fakts, ka pirmās prasītājas tehniskais piedāvājums ir ieguvis vislielāko punktu skaitu, savukārt tās finansiālais piedāvājums ir ticis ierindots tikai ceturtajā vietā (skat. šā sprieduma 14. punktā ietvertās tabulas) un ka saskaņā ar specifikāciju 13.5. punktā aprakstīto aprēķināšanas veidu minēto piedāvājumu īpatsvars konkrētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas mērķiem bija 50/50. It īpaši, no jauna izvērtējot pirmās prasītājas piedāvājuma tehnisko kvalitāti, nepastāvot konstatētajām acīmredzamajām kļūdām vērtējumā, ir jāņem vērā, ka saskaņā ar līgumslēdzējas iestādes piemēroto aprēķina formulu iespējamā punktu skaita palielināšana par labu minētajam piedāvājumam, atzīme par kuru veido references vērtību, obligāti izraisītu to, ka proporcionāli samazinātos izraudzītajiem pretendentiem piešķirto bruto punktu skaits, kā rezultātā varētu tikt ietekmēta to galīgā sarindošana kaskādes procedūrā, kā arī uz šādi aprēķināto bruto vērtību pamata veiktais visu piedāvājumu salīdzinošais novērtējums nolūkā noteikt saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu saskaņā ar šā sprieduma 14. punktā ietverto tabulu (skat. šā sprieduma 228. punktu).

277 Treškārt, ir jāņem vērā, ka pamatlīgums ir ticis piešķirts un parakstīts tikai uz sākotnējo trīs gada laikposmu un ka nepastāv nekāda pārliecība, ka *EUIPO* to pagarinās uz atlikušajiem četriem gadiem (skat. specifikāciju 14.3. punktu), ka pirmajam līgumpartnerim nav ekskluzīvu tiesību sniegt pamatlīgumā paredzētos pakalpojumus un ka *EUIPO* nav pienākuma veikt iegādi, bet juridiskās saistības tam rodas tikai līdz ar konkrēto vienošanos noslēgšanu un pasūtījumu dokumentu izdošanu (skat. specifikāciju 14.4. un 14.5. punktu un pamatlīguma parauga 1.1.3.–1.1.5. punktu). Šajā kontekstā ir arī jāizvērtē iespējamība, ka pirmais līgumslēdzējs spētu atbilst prasībām saistībā ar dažādiem līgumslēdzējas iestādes izdotiem pasūtījuma dokumentiem gan pirmajos trijos pamatlīguma izpildes gados, gan nākamo gadu laikā tā pagarināšanas gadījumā (skat. pamatlīguma parauga 1.4.1.–1.4.4. punktu). No tā izriet nepieciešamība pielāgot veiksmes iespējamības pakāpi, ņemot vērā pārliecības par pamatlīguma pagarināšanu neesamību un iespējamo minētā līgumslēdzēja nespēju izpildīt minētos pasūtījuma dokumentus.

278 Ceturtkārt, ir jānosaka atlīdzināmais kaitējums, ņemot vērā neto peļņu, kuru pirmā prasītāja varētu būt guvusi pamatlīguma izpildes laikā. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasītājas ir norādījušas, ka 2006. finanšu gadā saistībā ar komerciālajiem projektiem pirmā prasītāja guva vidējo bruto peļņu 10,33 % apmērā.

279 Piektkārt, ir jāatskaita peļņa, ko pirmā prasītāja būtu citādi guvusi konkrētā iepirkuma nepiešķiršanas gadījumā, lai novērstu pārmērīgu kompensēšanu.

280 Sestkārt, lai noteiktu kopējo summu, kas atlīdzināma saistībā ar iespējas zaudēšanu, noteiktā neto peļņa ir jāreizina ar veiksmes iespējamības pakāpes likmi.

281 Tātad, ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasītāju prasība par zaudējumu atlīdzību, ciktāl tā ir vērsta uz iespējas zaudēšanas atlīdzību, ir jāapmierina.

282 Attiecībā uz atlīdzināmo summu saistībā ar iespējas zaudēšanu, Vispārējai tiesai saglabājot iespēju pieņemt vēlāku lēmumu, ir jāaicina lietas dalībnieki vienoties par šo summu, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, un trīs mēnešu laikā no šī sprieduma pasludināšanas dienas tai darīt zināmu izmaksājamo summu, kas noteikta, savstarpēji vienojoties, vai, ja nav panākta vienošanās, tajā pašā termiņā tai darīt zināmus savus uz aprēķiniem balstītos prasījumus (šajā ziņā skat. spriedumu *ATC* u.c./Komisija, minēts 273. punktā, EU:T:2013:451, 201. punkts).

Par tiesāšanās izdevumiem [..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt ar 2011. gada 11. augusta vēstuli paziņoto Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) lēmumu, kurš pieņemts iepirkuma procedūrā AO/029/10 "Programmatūras izstrāde un uzturēšanas pakalpojumi" un ar kuru noraidīts *European Dynamics Luxembourg SA* iesniegtais piedāvājums, kā arī citus saistītus šajā pašā procedūrā pieņemtus *EUIPO* lēmumus, tostarp tos, ar kuriem līguma slēgšanas tiesības ir piešķirtas trīs citiem pretendentiem, kas tikuši izraudzīti un ierindoti pirmajā līdz trešajā vietā kaskādes procedūrā;

2) *EUIPO* atlīdzina zaudējumus, kas radīti *European Dynamics Luxembourg* saistībā ar iespējas, ka tai tiks piešķirtas pamatlīguma slēgšanas tiesības vismaz kā trešajai līgumslēdzējai kaskādes procedūrā, zaudēšanu;

3) trīs mēnešu laikā no šī sprieduma pasludināšanas dienas lietas dalībnieki iesniedz Vispārējai tiesai savstarpējas vienošanās rezultātā sagatavotu zaudējumu aprēķinu;

4) ja netiek panākta vienošanās, lietas dalībnieki tajā pašā termiņā Vispārējai tiesai dara zināmus savus uz aprēķinu balstītos prasījumus;

5) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 27. aprīlī.

[Paraksti]